

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (έβδομο τμήμα)
της 23ης Σεπτεμβρίου 2009*

Στην υπόθεση T-263/07,

Δημοκρατία της Εσθονίας, εκπροσωπούμενη από τον L. Uibo,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από τη

Δημοκρατία της Λιθουανίας, εκπροσωπούμενη από τον D. Kriaučiūnas,

και από τη

* Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική.

Σλοβακική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον J. Čorba, στη συνέχεια από την B. Riczióná,

παρεμβαίνουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον U. Wölker, επικουρούμενο από τον T. Tamme, δικηγόρο,

καθής,

υποστηριζόμενη από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τη Z. Bryanston-Cross, στη συνέχεια από τον L. Seeboruth, και, τελικώς, από τον S. Ossowski, επικουρούμενο από τον J. Maurici, barrister,

παρεμβαίνον,

με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποίησε η Εσθονία για την περίοδο 2008 έως 2012, σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood (εισηγητή), πρόεδρο, D. Šnáby και E. Moavero Milanesi, δικαστές,

γραμματέας: K. Rocheé, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Φεβρουαρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

¹ Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας

δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32, στο εξής: οδηγία), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004 (ΕΕ L 338, σ. 18):

«Η παρούσα οδηγία καθιερώνει ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας [...] προκειμένου να προωθήσει τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τρόπο αποδοτικό από πλευράς κόστους και οικονομικώς αποτελεσματικό.»

2 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Για κάθε περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει εθνικό σχέδιο με τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που σκοπεύει να κατανείμει για την περίοδο αυτή και τον τρόπο κατανομής. Το σχέδιο βασίζεται σε αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των τυχόν παρατηρήσεων του κοινού. Με την επιφύλαξη της συνθήκης, η Επιτροπή διατυπώνει, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003, κατευθύνσεις για την εφαρμογή των κριτηρίων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Για την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, το σχέδιο δημοσιεύεται και κοινοποιείται στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη μέχρι τις 31 Μαρτίου 2004 το αργότερο. Για τις μετέπειτα περιόδους, το σχέδιο δημοσιεύεται και κοινοποιείται στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη δεκαοκτώ τουλάχιστον μήνες πριν από την έναρξη της σχετικής περιόδου.»

3 Το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας έχει ως εξής:

«Εντός τριμήνου από την κοινοποίηση εθνικού σχεδίου κατανομής από κράτος μέλος βάσει της παραγράφου 1, η Επιτροπή μπορεί να απορρίψει το σχέδιο αυτό, ή οποιαδήποτε πτυχή του, για λόγους μη συμβατότητας με τα κριτήρια του παραρτήματος III ή με το άρθρο 10. Το κράτος μέλος λαμβάνει απόφαση βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 1 ή 2 μόνον εάν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις γίνουν αποδεκτές από την Επιτροπή. Κάθε απορριπτική απόφαση της Επιτροπής αιτιολογείται.»

4 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας:

«Κατά την πενταετή περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2008, και για κάθε μετέπειτα πενταετή περίοδο, κάθε κράτος μέλος αποφασίζει τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που θα κατανείμει για την εν λόγω περίοδο και αρχίζει τη διαδικασία κατανομής των δικαιωμάτων στο φορέα εκμετάλλευσης κάθε εγκατάστασης. Η απόφαση λαμβάνεται δώδεκα τουλάχιστον μήνες πριν από την έναρξη της σχετικής περιόδου και βασίζεται στο εθνικό του σχέδιο κατανομής που έχει καταρτισθεί βάσει του άρθρου 9 και σύμφωνα με το άρθρο 10, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τυχόν παρατηρήσεις του κοινού.»

5 Στο παράρτημα III της οδηγίας (στο εξής: παράρτημα III) απαριθμούνται δώδεκα κριτήρια που εφαρμόζονται στα εθνικά σχέδια κατανομής. Τα κριτήρια 1 έως 3, 5 και 6, 10 και 12 του παραρτήματος III ορίζουν αντιστοίχως τα ακόλουθα:

«1. Η συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων για τη σχετική περίοδο πρέπει να αντιστοιχεί προς την υποχρέωση του κράτους μέλους να περιορίσει τις εκπομπές του βάσει της αποφάσεως 2002/358/ΕΚ [του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2002, για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του Πρωτοκόλλου του Κυότο στη Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και την από κοινού τήρηση των σχετικών δεσμεύσεων (ΕΕ L 130, σ. 1)] και του Πρωτοκόλλου του Κυότο, λαμβανομένης υπόψη, αφενός, της αναλογίας συνολικών

εκπομπών που τα δικαιώματα αυτά αντιπροσωπεύουν σε σύγκριση με τις εκπομπές από πηγές που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και, αφετέρου, των εθνικών πολιτικών ενέργειας, και θα πρέπει να συμφωνεί με το εθνικό πρόγραμμα για τις κλιματικές μεταβολές. Η συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων δεν πρέπει να υπερβαίνει την ενδεχομένως απαιτούμενη για την αυστηρή εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος παραρτήματος. Πριν από το 2008, η ποσότητα πρέπει να συμβαδίζει με την κατεύθυνση της επίτευξης ή της υπερ-επίτευξης του στόχου κάθε κράτους μέλους σύμφωνα με την απόφαση 2002/358/ΕΚ και το Πρωτόκολλο του Κυότο

2. Η συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων πρέπει να αντιστοιχεί προς τις εκτιμήσεις της πραγματικής και της προβλεπόμενης προόδου προς εκπλήρωση των συνεισφορών των κρατών μελών στις δεσμεύσεις της Κοινότητας βάσει της αποφάσεως [του Συμβουλίου] 93/389/ΕΟΚ[της 24ης Ιουνίου 1993, σχετικά με ένα μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα, ΕΕ L 167, σ. 31].

3. Οι ποσότητες των κατανεμητέων δικαιωμάτων πρέπει να αντιστοιχούν προς το δυναμικό, συμπεριλαμβανομένου του τεχνολογικού δυναμικού, δραστηριοτήτων που καλύπτονται από αυτό το σύστημα μείωσης των εκπομπών. Τα κράτη μέλη μπορούν να βασίζονται στην κατανομή δικαιωμάτων στις μέσες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ανά προϊόν σε κάθε τομέα δραστηριοτήτων και στην πρόοδο που είναι δυνατόν να επιτευχθεί σε κάθε δραστηριότητα.

[...]

5. Το σχέδιο δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις μεταξύ επιχειρήσεων ή τομέων ώστε να ευνοούνται αθεμίτως κάποιες επιχειρήσεις ή δραστηριότητες, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 87 και 88 αυτής.

6. Το σχέδιο πρέπει να περιέχει πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο οι νεοεισερχόμενοι θα μπορούν να αρχίζουν να συμμετέχουν στο κοινοτικό σύστημα στο οικείο κράτος μέλος.

[...]

10. Το σχέδιο περιέχει πίνακα των εγκαταστάσεων που καλύπτει η παρούσα οδηγία, με τις ποσότητες δικαιωμάτων που πρόκειται να διατεθούν σε καθεμία.

[...]

12. Το σχέδιο ορίζει το ανώτατο ποσό CER και ERU που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από φορείς εκμετάλλευσης εντός του κοινοτικού συστήματος ως ποσοστό της κατανομής των δικαιωμάτων σε κάθε εγκατάσταση. Το ποσοστό συνάδει προς τις υποχρεώσεις συμπληρωματικότητας δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κυότο και των αποφάσεων που ελήφθησαν δυνάμει της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κυότο.»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 6 Η Δημοκρατία της Εσθονίας κοινοποίησε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το εθνικό της σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, σύμφωνα με την οδηγία. Κατά τη Δημοκρατία της Εσθονίας, η κοινοποίηση αυτή έλαβε χώρα την 30ή Ιουνίου 2006 ενώ, κατά την Επιτροπή, την 7η Ιουλίου 2006.

- 7 Κατόπιν ανταλλαγής επιστολών με την Επιτροπή, η Δημοκρατία της Εσθονίας της υπέβαλε, τον Φεβρουάριο του 2007, ένα αναθεωρημένο εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.
- 8 Στις 4 Μαΐου 2007, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποίησε η Εσθονία για την περίοδο 2008 έως 2012, σύμφωνα με την οδηγία (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Η απόφαση αυτή προβλέπει μείωση κατά ποσοστό 47,8 % σε σχέση με τα δικαιώματα εκπομπής που πρότείνει να καταναείμει η Δημοκρατία της Εσθονίας.
- 9 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει τα ακόλουθα:

«Άρθρο πρώτο

Οι ακόλουθες πτυχές του εθνικού σχεδίου κατανομής ποσοστώσεων της [Δημοκρατίας της] Εσθονίας για την πρώτη πενταετή περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας δεν συμφωνούν, αντιστοίχως, με:

1. τα κριτήρια [αριθ.] 1 [έως] 3 του παραρτήματος III της οδηγίας: το μέρος της συνολικής ποσότητας των κατανεμητέων δικαιωμάτων, ήτοι 11 657 987 εκατομμύρια τόνοι ισοδύναμου CO₂ ετησίως, δεν συμβαδίζει με τις αξιολογήσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 280/2004/EK [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κυότο (ΕΕ L 49, σ. 1)] και με το δυναμικό, συμπεριλαμβανομένου του τεχνολογικού δυναμικού, μείωσης των εκπομπών των δραστηριοτήτων, καθότι το μέρος αυτό μειώθηκε προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εκπομπές δραστηριοτήτων έργου που βρίσκονταν ήδη σε εξέλιξη το 2005 και οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα, κατά το έτος αυτό, μειώσεις ή περιορισμούς εκπομπών στις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, στο μέτρο που

οι εν λόγω μειώσεις ή περιορισμοί δικαιολογήθηκαν και εξακριβώθηκαν επιπλέον, το τμήμα της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων, που αντιστοιχεί στις συμπληρωματικές εκπομπές μίας εγκατάστασης καύσεως, που δεν περιλαμβάνετο στο εθνικό σχέδιο κατανομής που καταρτίστηκε για το πρώτο στάδιο, εκτιμώμενο σε 0,313883 εκατομμύρια τόνους ετησίως, το οποίο δεν δικαιολογείται σύμφωνα με τις οριζόμενες στο εθνικό σχέδιο κατανομής γενικές μεθόδους, βάσει δικαιολογημένων και επαληθευμένων δεδομένων

2. το κριτήριο [αριθ.]3 του παραρτήματος III της οδηγίας: η παράλειψη από τη συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων, που προβλέπεται βάσει του οικείου εθνικού σχεδίου κατανομής, ενός αποθέματος δικαιωμάτων που συστάθηκε εκ μέρους της [Δημοκρατίας της] Εσθονίας σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780/ΕΚ [της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2006, για την αποφυγή της διπλής καταγραφής των μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος εμπορίας εκπομπών για δραστηριότητες έργων με βάση το πρωτόκολλο του Κυότο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316, σ. 12)], και το γεγονός ότι η ποσότητα δικαιωμάτων που κατανέμεται στις εγκαταστάσεις που αναπτύσσουν τις σχετικές δραστηριότητες δεν μειώνεται αναλογικά
3. το κριτήριο [αριθ.]5 του παραρτήματος III της οδηγίας: τα υπερβαίνουν τις προβλεφθείσες οικείες ανάγκες δικαιώματα που κατανεμήθηκαν σε ορισμένες εγκαταστάσεις, ως αποτέλεσμα σώρευσης μίας επιδότησης για τα σε πρώιμο στάδιο ληφθέντα μέτρα και επιχορηγήσεων που έχουν υπολογισθεί με διαφορετικό τρόπο
4. το κριτήριο [αριθ.]6 του παραρτήματος III της οδηγίας: οι πληροφορίες ως προς τον τρόπο με τον οποίο οι νεοεισερχόμενοι θα μπορούν να αρχίζουν να συμμετέχουν στο κοινοτικό σύστημα.

Άρθρο 2

Δεν θα προβληθούν αντιρρήσεις ως προς το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων υπό την επιφύλαξη ότι θα πραγματοποιηθούν οι ακόλουθες τροποποιήσεις, χωρίς διακρίσεις, και θα κοινοποιηθούν στην Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών προθεσμιών για την εφαρμογή των εθνικών διαδικασιών:

1. η συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων για τους σκοπούς του κοινοτικού συστήματος, θα μειωθεί στους 11 657 987 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂ ετησίως και τα δικαιώματα που εκχωρήθηκαν σε μία συμπληρωματική εγκατάσταση καύσεως, που δεν περιλαμβάνετο στο εθνικό σχέδιο κατανομής που καταρτίστηκε για την πρώτη φάση, θα καθορισθούν σύμφωνα με τις οριζόμενες στο εθνικό σχέδιο κατανομής γενικές μεθόδους, βάσει δικαιολογημένων και επαληθευμένων δεδομένων εκπομπών, η δε συνολική ποσότητα θα μειωθεί ακόμα περισσότερο αφαιρούμενου του ισοδύναμου της ενδεχόμενης διαφοράς μεταξύ των δικαιωμάτων που κατανεμήθηκαν στην εν λόγω εγκατάσταση και του 0,313883 εκατομμυρίου τόνων που αποθεματοποιούνται ετησίως για την τελευταία επιπροσθέτως, η συνολική ποσότητα θα αυξηθεί προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εκπομπές δραστηριοτήτων έργου που ήδη βρίσκονταν σε εξέλιξη το 2005 και που είχαν ως αποτέλεσμα, κατά το έτος αυτό, μειώσεις ή περιορισμούς εκπομπών στις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, στο μέτρο που οι εν λόγω μειώσεις ή περιορισμοί δικαιολογήθηκαν και εξακριβώθηκαν
2. Το απόθεμα δικαιωμάτων, το οποίο προτίθεται να συστήσει η [Δημοκρατία της] Εσθονίας[ς] σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780/EK, θα συμπεριληφθεί στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων των 12.717.058 εκατομμυρίων τόνων, που υπολογίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια [αριθ.]1 [έως] 3 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας, προτού ληφθεί η τελική εθνική απόφαση περί κατανομής δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, η δε ποσότητα δικαιωμάτων που κατανέμεται στις εγκαταστάσεις που αναπτύσσουν τις σχετικές δραστηριότητες θα μειωθεί αναλογικά
3. τα δικαιώματα που κατανεμήθηκαν σε ορισμένες εγκαταστάσεις δεν θα υπερβαίνουν τις προβλεφθείσες ανάγκες, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής μίας επιδότησης για τα μέτρα που ελήφθησαν σε πρώιμο στάδιο

4. θα παρασχεθούν πληροφορίες ως προς τον τρόπο με τον οποίο οι νεοεισερχόμενοι θα μπορούν να αρχίζουν να συμμετέχουν στο κοινοτικό σύστημα, σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ και του άρθρου 10 της οδηγίας.

Άρθρο 3

1. Η μέση ετήσια συνολική ποσότητα δικαιωμάτων ύψους 12.717.058 εκατομμύρια τόνων –αφαιρουμένων αφενός του αποθέματος δικαιωμάτων, το οποίο προτίθεται να συστήσει η [Δημοκρατία της] Εσθονία[ς] σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780/EK, αφετέρου του ισοδύναμου της ενδεχόμενης διαφοράς μεταξύ των δικαιωμάτων που κατανεμήθηκαν σε μία συμπληρωματική εγκατάσταση καύσεως, η οποία δεν περιλαμβάνετο στο εθνικό σχέδιο κατανομής που καταρτίστηκε για το πρώτο στάδιο και του ποσού του 0,313883 εκατομμυρίου τόνων που αποθεματοποιούνται ετησίως για την εν λόγω εγκατάσταση, το οποίο δεν δικαιολογείται σύμφωνα με τις οριζόμενες στο εθνικό σχέδιο κατανομής γενικές μεθόδους βάσει δικαιολογημένων και επαληθευμένων δεδομένων εκπομπών, και προσauxανόμενου προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εκπομπές δραστηριοτήτων έργου που ήδη βρίσκονταν σε εξέλιξη το 2005 και οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα, κατά το έτος αυτό, μειώσεις ή περιορισμούς εκπομπών στις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εφόσον οι εν λόγω μειώσεις ή περιορισμοί δικαιολογήθηκαν και εξακριβώθηκαν– που θα κατανεμηθεί από την [Δημοκρατία της] Εσθονία[ς], σύμφωνα με το εθνικό της σχέδιο κατανομής, στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω σχέδιο και στους νεοεισερχόμενους, δεν θα πρέπει να υπερβαίνεται.

2. Το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων δύναται να τροποποιηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, εφόσον η τροποποίηση αφορά τα δικαιώματα που κατανέμονται σε ορισμένες εγκαταστάσεις, εντός των ορίων του συνόλου των δικαιωμάτων που θα κατανεμηθούν στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω σχέδιο, κατόπιν βελτιώσεων της ποιότητας των δεδομένων, ή εφόσον η τροποποίηση συνίσταται σε μείωση του ποσοστού δικαιωμάτων που θα κατανεμηθούν δωρεάν εντός των ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 10 της οδηγίας.

3. Κάθε τροποποίηση του εθνικού σχεδίου κατανομής, που αφορά μεν στη διόρθωση των μη συμβατών σημείων που επισημαίνονται στο άρθρο 1 της παρούσας αποφάσεως, παρεκκλίνει εντούτοις από τις τροποποιήσεις που αναφέρονται στο

άρθρο 2, πρέπει να κοινοποιείται το συντομότερο δυνατόν, λαμβανομένων υπόψη των αναγκαίων προθεσμιών για την εφαρμογή των εθνικών διαδικασιών, και χρήζει προηγούμενης έγκρισης της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας. Κάθε άλλη τροποποίηση του εθνικού σχεδίου κατανομής, με εξαίρεση αυτές που απαιτούνται βάσει του άρθρου 2 της παρούσας αποφάσεως, είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Εσθονίας.»

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιουλίου 2007, η Δημοκρατία της Εσθονίας άσκησε την υπό κρίση προσφυγή για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 11 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Πρωτοδικείου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έβδομο τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Οκτωβρίου 2007, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζήτησε να παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 13 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Οκτωβρίου και στις 8 Νοεμβρίου 2007 αντιστοίχως, η Δημοκρατία της Λιθουανίας και η Σλοβακική Δημοκρατία, ζήτησαν να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση προς υποστήριξη των αιτημάτων της Δημοκρατίας της Εσθονίας.

- 14 Με διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 2008, ο πρόεδρος του έβδομου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε τις τρεις αυτές παρεμβάσεις.
- 15 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και υπέβαλε ερωτήσεις στους διαδίκους, στο πλαίσιο του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις αυτές.
- 16 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 11ης Φεβρουαρίου 2009.

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Η Δημοκρατία της Εσθονίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Η Δημοκρατία της Λιθουανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

19 Η Σλοβακική Δημοκρατία δεν κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως και δεν διατύπωσε αίτημα.

20 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη όσον αφορά το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη όσον αφορά τις υπόλοιπες διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

21 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού*Επιχειρήματα των διαδίκων*

22 Στο υπόμνημα αντικρούσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι απαράδεκτη όσον αφορά το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ισχυρίζεται ότι οι λόγοι ακυρώσεως αφορούν, κυρίως, τη νομιμότητα του ανώτατου ορίου για τη συνολική ποσότητα των δικαιωμάτων, που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και, εν μέρει, τον μη συνυπολογισμό των αποθεμάτων δικαιωμάτων, κατά τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως. Επομένως, κατά την Επιτροπή, ακόμα και αν το Πρωτοδικείο κρίνει βάσιμους τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως, τούτο δεν θα συνεπάγεται την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο σύνολό της, καθότι η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν προέβαλε κανένα πραγματικό ή νομικό ισχυρισμό όσον αφορά τις υπόλοιπες διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως.

23 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, κάθε δικόγραφο προσφυγής που υποβάλλεται στα κοινοτικά δικαστήρια πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων. Επισημαίνει ότι το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει επίσης ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Λαμβάνοντας υπόψη τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή κρίνει ότι, εν προκειμένω, το δικόγραφο της προσφυγής δεν είναι σύμφωνο προς τις απαιτήσεις αυτές, όσον αφορά το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, οι υπό κρίση διατάξεις θα μπορούσαν να εξακολουθήσουν να ισχύουν αυτονόμως ακόμα και εάν ακυρωθεί η υπόλοιπη προσβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθότι αποσκοπεί στην ακύρωση των εν λόγω διατάξεων.

24 Η Δημοκρατία της Εσθονίας υπογραμμίζει καταρχάς ότι με το δικόγραφο της προσφυγής ζήτησε την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο σύνολό της.

- 25 Περαιτέρω, η Δημοκρατία της Εσθονίας επισημαίνει ότι, κατά τη νομολογία, η μερική ακύρωση κοινοτικής πράξεως είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση δύνανται να αποσπασθούν από την υπόλοιπη πράξη.
- 26 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί ατομική πράξη, απευθυνόμενη στη Δημοκρατία της Εσθονίας, και παρουσιάζει συνοχή ως προς το νόημα και τη διάρθρωσή της, δεδομένου ότι οι αιτιολογικές της σκέψεις και τα άρθρα του διατακτικού της αλληλοσυνδέονται. Η Δημοκρατία της Εσθονίας εκτιμά ότι δεν είναι δυνατό να αποσπασθούν ορισμένα στοιχεία χωρίς να καταστεί η προσβαλλόμενη απόφαση άνευ περιεχομένου και εσωτερικής συνοχής.
- 27 Βάσει των προεκτεθέντων, η Δημοκρατία της Εσθονίας φρονεί ότι ο προβαλλόμενος από την Επιτροπή αμυντικός ισχυρισμός περί του εν μέρει απαραδέκτου της υπό κρίση προσφυγής είναι αβάσιμος και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 28 Πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η μερική ακύρωση κοινοτικής πράξεως είναι δυνατή εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση δύνανται να αποσπασθούν από την υπόλοιπη πράξη (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-29/99, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-11221, σκέψη 45, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-239/01, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-10333, σκέψη 33 βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2003, C-378/00, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-937, σκέψη 30). Ομοίως, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι αυτή η προϋπόθεση της δυνατότητας διαχωρισμού δεν πληρούται οσάκις η μερική ακύρωση της πράξεως έχει ως αποτέλεσμα να μεταβάλλεται η ουσία της πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2005, C-244/03, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-4021, σκέψη 13 βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 257, και Επιτροπή κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 46).

- 29 Στην υπό κρίση υπόθεση, το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει αρχικώς: «Οι ακόλουθες πτυχές του εθνικού σχεδίου κατανομής ποσοστώσεων της [Δημοκρατίας της] Εσθονίας για την πρώτη πενταετή περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας δεν είναι συμβατές, αντιστοίχως, με [...]». Ακολουθώντας, στις παραγράφους 1 έως 4 του άρθρου αυτού, η Επιτροπή απαριθμεί διάφορα σημεία του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων της Δημοκρατίας της Εσθονίας, τα οποία δεν συμφωνούν με ένα ή περισσότερα από τα κριτήρια του παρατήματος III. Λαμβανομένης υπόψη της οικονομίας του άρθρου 1, η ενδεχόμενη ακύρωση ορισμένων παραγράφων του θα είχε ως συνέπεια τη μείωση του αριθμού των σημείων, τα οποία κρίθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση ως μη συμβατά προς την οδηγία.
- 30 Πρέπει, ακολουθώντας, να σημειωθεί ότι το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως άρχεται με την ακόλουθη διάταξη: «Δεν θα προβληθούν αντιρρήσεις ως προς το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων υπό την επιφύλαξη ότι θα πραγματοποιηθούν οι ακόλουθες τροποποιήσεις, χωρίς διακρίσεις, και θα κοινοποιηθούν στην Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, λαμβανομένων υπόψη των αναγκαιών προθεσμιών για την εφαρμογή των εθνικών διαδικασιών [...]». Στις παραγράφους 1 έως 4 του άρθρου αυτού, η Επιτροπή ορίζει, σε κάθε παράγραφο, την τροποποίηση του σχεδίου που είναι αναγκαία προκειμένου να αρθεί ο μη συμβατός χαρακτήρας που αναφέρεται στην αντίστοιχη παράγραφο του άρθρου 1. Επομένως, η ενδεχόμενη ακύρωση ορισμένων μόνον από αυτές τις παραγράφους θα είχε ως συνέπεια τη διατήρηση σε ισχύ της δεσμεύσεως της Επιτροπής να μην προβάλλει αντιρρήσεις ως προς το εθνικό σχέδιο, ενώ παράλληλα θα μειωνόταν ο αριθμός των τροποποιήσεων υπό την επιφύλαξη των οποίων ανελήφθη αρχικώς η εν λόγω δέσμευση.
- 31 Από την όλη οικονομία των δύο αυτών άρθρων προκύπτει ότι οι παράγραφοί τους 1 έως 4 δεν μπορούν να απομονωθούν κατά την έννοια της υπομνησθείσας στην ανωτέρω σκέψη 28 νομολογίας. Συγκεκριμένα, η ενδεχόμενη ακύρωση μίας εκ των παραγράφων του άρθρου 1, όπως επίσης της αντίστοιχης παραγράφου του άρθρου 2 θα είχαν ως συνέπεια τη μεταβολή της ουσίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 32 Μία τέτοια ακύρωση θα συνεπαγόταν υποκατάσταση των ρυθμίσεων που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά την οποία το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων της Δημοκρατίας της Εσθονίας μπορεί να υιοθετηθεί υπό την επιφύλαξη τεσσάρων ειδικών τροποποιήσεων, μέσω των οποίων δύνανται να αρθούν τα τέσσερα μη συμβατά με τα κριτήρια του παρατήματος III σημεία, με μία διαφορετική απόφαση, κατά την οποία το εν λόγω σχέδιο θα μπορούσε να υιοθετηθεί υπό την επιφύλαξη ενός μικρότερου αριθμού τροποποιήσεων. Κατά μείζονα λόγο, η απόφαση η οποία ενδέχεται επομένως να υποκαταστήσει την προσβαλλόμενη απόφαση θα διαφέρει ουσιαστικά από την τελευταία, καθότι οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η

Δημοκρατία της Εσθονίας αμφισβητούν τον διαπιστωθέντα μη συμβατό χαρακτήρα και την απαιτούμενη αντίστοιχη τροποποίηση στις παραγράφους 1 και 2 των άρθρων 1 και 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όμως, αυτά ακριβώς τα δύο μη συμβατά σημεία είναι που χρήζουν των ουσιαστικότερων τροποποιήσεων επί του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων της Δημοκρατίας της Εσθονίας.

33 Όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρκεί να επισημανθεί ότι οι διατάξεις αυτές περιέχουν διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή άλλων διατάξεων της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, αν υποτεθεί ότι ακυρωθούν τα άρθρα 1 και 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως επίσης το άρθρο 3, παράγραφος 1, κατά του οποίου βάλλουν εξίσου οι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους επικαλείται η Δημοκρατία της Εσθονίας, το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, θα καθίστατο πλέον άνευ αντικειμένου.

34 Κατόπιν των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, στην περίπτωση που οι λόγοι τους οποίους επικαλείται η Δημοκρατία της Εσθονίας, είναι βάσιμοι, θα πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, καθότι οι διατάξεις που αποτελούν αντικείμενο των προβαλλομένων αιτιάσεων δεν δύνανται να αποσπασθούν από την υπόλοιπη αυτή πράξη. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα της Επιτροπής περί του υποτιθέμενου εν μέρει απαραδέκτου της υπό κρίση προσφυγής πρέπει να απορριφθούν.

Επί της ουσίας

35 Η Δημοκρατία της Εσθονίας προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως, που αντλούνται, πρώτον, από υπέρβαση εξουσίας λόγω παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, δεύτερον, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, τρίτον, από παράβαση του άρθρου 175 ΕΚ, τέταρτον, από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και, πέμπτον, από έλλειψη αιτιολογήσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά υπέρβαση εξουσίας λόγω παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

³⁶ Η Δημοκρατία της Εσθονίας, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Λιθουανίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία, φρονεί ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές της, που απορρέουν από το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και από το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας. Κατά την προσφεύγουσα, από τις εν λόγω διατάξεις προκύπτει ότι η κατάρτιση ενός εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και ότι η Επιτροπή πρέπει να περιορίζεται στο να ελέγχει κατά πόσο το σχέδιο αυτό είναι συμβατό με τα κριτήρια που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, καθώς και στο άρθρο 10 της οδηγίας. Τα κράτη μέλη έχουν επομένως το δικαίωμα να αποφασίζουν ποια μέθοδο θα υιοθετήσουν, προκειμένου να καταρτίσουν το εθνικό τους σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων, καθώς και ποια δεδομένα και ποιες προβλέψεις θα χρησιμοποιήσουν, προκειμένου να καθορίσουν τις επιτρεπόμενες για τις εγκαταστάσεις εκπομπές, για μία περίοδο που ορίζεται από το εν λόγω σχέδιο.

³⁷ Στην υπό κρίση όμως υπόθεση, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη μέθοδο, βάσει της οποίας η Δημοκρατία της Εσθονίας κατήρτισε το εθνικό της σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων. Από την πέμπτη και την έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, προκειμένου να καθορίσει τη συνολική επιτρεπόμενη ποσότητα δικαιωμάτων, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τη δική της μέθοδο και στηρίχθηκε βασικά σε δεδομένα, που η ίδια επέλεξε, καθώς και στο μοντέλο Primes, το οποίο εκπονήθηκε από έναν Έλληνα εμπειρογνώμονα, αγνοώντας στην ουσία το σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων της Δημοκρατίας της Εσθονίας. Επομένως, η Επιτροπή καθόρισε, *de facto*, η ίδια τη συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων στο πλαίσιο του σχεδίου κατανομής της Δημοκρατίας της Εσθονίας.

³⁸ Στο υπόμνημα απαντήσεώς της, η Δημοκρατία της Εσθονίας προσθέτει ότι η έννοια του «ανώτατου ορίου», το οποίο αποτελεί, κατά την Επιτροπή, το εξωτερικό όριο που εφαρμόζεται στη συνολική ποσότητα των εκ μέρους ενός κράτους μέλους κατανεμητέων δικαιωμάτων, στερείται οιασδήποτε νομικής βάσεως και δεν αναφέρεται ούτε στην οδηγία ούτε στην προσβαλλόμενη απόφαση.

- 39 Τέλος, στην απάντησή της στο υπόμνημα παρεμβάσεως του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας υπογραμμίζει ότι, «σε ένα κράτος δικαίου», οι διοικητικές πράξεις πρέπει να εκδίδονται σύμφωνα με τους νόμους και, ως εκ τούτου, τηρουμένων των αρμοδιοτήτων που απονέμονται στις διάφορες διοικητικές αρχές. Ακόμα και στην περίπτωση που η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα επηρέαζε αισθητά το σύστημα εμπορίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν θα δικαιολογείτο η διατήρηση σε ισχύ μίας παράνομης αποφάσεως. Σε κάθε περίπτωση, η Δημοκρατία της Εσθονίας υπογραμμίζει ότι η προβλεπόμενη στο σχέδιό της συνολική ποσότητα των καταναμετήτων ποσοστώσεων εκπομπής είναι οριακή εντός του ευρύτερου πλαισίου του κοινοτικού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.
- 40 Η Δημοκρατία της Λιθουανίας υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν έχει γενική εξουσία εγκρίσεως του εθνικού σχεδίου κατανομής, αλλά αποκλειστικά εξουσία ελέγχου που περιορίζεται στο ζήτημα της συμφωνίας του σχεδίου με τα κριτήρια του παραρτήματος III.
- 41 Προκαταρκτικώς, η Επιτροπή περιγράφει το κοινοτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και, ιδίως, παρατηρεί ότι, κατά την πρώτη περίοδο εφαρμογής του συστήματος, την περίοδο 2005 έως 2007, σημειώθηκε, σε σημαντικό βαθμό, μία υπέρμετρη κατανομή δικαιωμάτων σε σχέση με τις εξακριβωμένες εκπομπές του 2005 και του 2006, οπότε το περιβαλλοντικό όφελος του συστήματος εμπορίας ήταν πολύ περιορισμένο, έως και ανύπαρκτο. Κατά την Επιτροπή, η υπέρμετρη αυτή κατανομή δικαιωμάτων υπήρξε ιδιαιτέρως σημαντική στην Εσθονία, δεδομένου ότι οι εξακριβωμένες εκπομπές της για το έτος 2005 ανήλθαν στα 12,62 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂, ενώ η μέση ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων της για την πρώτη περίοδο ανήλθε σε 19 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂.
- 42 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ισχυρίζεται ότι, εάν η Επιτροπή ηττηθεί σε μία εκ των υποθέσεων που αφορούν τα εθνικά σχέδια κατανομής, ελλοχεύει ο κίνδυνος να υποχωρήσουν αισθητά οι τιμές των δικαιωμάτων κατά το δεύτερο στάδιο, εξαιτίας της πλεονάζουσας προσφοράς δικαιωμάτων που θα προέκυπτε, γεγονός που θα εκμηδένιζε τα αποτελέσματα της οδηγίας ως μέσου μειώσεως των εκπομπών. Οι επιπτώσεις, δηλαδή, θα ήταν καταστροφικές. Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καλεί το Πρωτοδικείο να προβεί σε τελολογική ερμηνεία της οδηγίας, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή δύναται να ασκήσει αποτελεσματικό έλεγχο επί των εθνικών σχεδίων κατανομής και, επομένως, να μην επιτρέπει στα κράτη μέλη να καθορίζουν ανώτατα

όρια, μέσω των οποίων δεν είναι δυνατόν ούτε να επέλθει αύξηση της τιμής του άνθρακα ούτε, ως εκ τούτου, να προωθηθούν μειώσεις των εκπομπών.

43 Η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας υποστηρίζουν ακολουθώντας ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν καθόρισε τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που δύναται να κατανείμει η Δημοκρατία της Εσθονίας, αλλά ένα ανώτατο όριο για τη συνολική αυτή ποσότητα. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, για τον καθορισμό του ανωτάτου αυτού ορίου, κατέστη αναγκαίο να χρησιμοποιήσει αντικειμενικά και αξιόπιστα δεδομένα και να εφαρμόσει κοινούς κανόνες αξιολόγησης, οι οποίοι βασίζονται στις ίδιες προϋποθέσεις για όλη την Ένωση, ούτως ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά και να αποφευχθεί τυχόν άνιση μεταχείριση των κρατών μελών.

44 Η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι, για την καλή λειτουργία του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, απαιτείται να μην είναι επαρκής η συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, τόσο σε επίπεδο Ένωσης, όσο και σε επίπεδο κρατών μελών. Γι' αυτόν τον λόγο η Επιτροπή χρησιμοποίησε ένα αποκλειστικό μοντέλο, ήτοι το μοντέλο Primes, καθώς επίσης ελεύθερας προσβάσιμα δεδομένα, που συνδυάστηκαν κατόπιν διαβουλεύσεως με εθνικούς εμπειρογνώμονες, προκειμένου να καθορισθεί το ανώτατο όριο της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων που μπορεί να κατανείμει κάθε κράτος μέλος. Η Επιτροπή φρονεί ότι μόνο με έναν ανεξάρτητο και συνεκτικό έλεγχο των χρησιμοποιούμενων δεδομένων παρέχονται επαρκείς εγγυήσεις, ότι τα δεδομένα αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα και ότι η χρήση τους δεν επιφέρει, σε σημαντικό βαθμό, υπέρμετρη κατανομή δικαιωμάτων, όπως αυτή που σημειώθηκε κατά την πρώτη περίοδο εμπορίας, από το 2005 έως το 2007. Κατά το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, τα άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ επιβάλλουν μία ανεξάρτητη και αντικειμενική αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων κατανομής των κρατών μελών.

45 Η Επιτροπή εκτιμά ότι παρέσχε στη Δημοκρατία της Εσθονίας, ιδιαίτερα στη δεύτερη, στην πέμπτη και στην έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και στις διάφορες ανακοινώσεις που εξέδωσε, λεπτομερείς διευκρινίσεις ως προς τους λόγους βάσει των οποίων έκρινε ότι τα εξακριβωμένα δεδομένα εκπομπής του 2005 αποτελούσαν τα καλύτερα διαθέσιμα δεδομένα. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι μετά την ανακοίνωση της 7ης Ιανουαρίου 2004 [COM(2003) 830 τελικό], την οποία

επικαλείται η Δημοκρατία της Εσθονίας, ακολούθησαν δύο ανακοινώσεις με ίδιο στόχο [COM(2005) 703 τελικό και COM(2006) 725 τελικό], οι οποίες ουδόλως αντέβαιναν στην προσέγγιση που ακολούθησε.

46 Αντιθέτως, η Επιτροπή παραδέχεται στο υπόμνημα ανταπάντησής της, ότι, την 1η Ιουλίου 2005, έλαβε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου παρατηρήσεις εκ μέρους της Δημοκρατίας της Εσθονίας, οι οποίες περιλαμβάνονταν σε μία έκθεση που παρουσιάζεται στο παράρτημα 4 του δικογράφου της προσφυγής, και στις οποίες οι Εσθονοί εμπειρογνώμονες διατύπωναν ορισμένες γενικές παρατηρήσεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο είχε ληφθεί υπόψη η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στις αρχικές προβλέψεις του 2005, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζουν τι προτίθεντο να τροποποιήσουν. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι συνεκτιμώντας την εν λόγω έκθεση ο δημιουργός μοντέλων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου της Αθήνας τροποποίησε σημαντικά τα χρησιμοποιηθέντα δεδομένα και τις αρχικές προβλέψεις.

47 Η Επιτροπή φρονεί ότι δεν επέβαλε τη δική της μέθοδο υπολογισμού ούτε στη Δημοκρατία της Εσθονίας ούτε σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος και παρατηρεί ότι πολλά κράτη μέλη εκπόνησαν τα οικεία εθνικά σχέδια κατανομής τηρώντας το ανώτατο όριο για τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, το οποίο είχε καθοριστεί στις αποφάσεις που τους απηύθυνε η Επιτροπή. Ανακριβώς υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή στέρησε από τη Δημοκρατία της Εσθονίας το περιθώριο εκτιμήσεως που θεωρείται ότι διέθετε για να καταρτίσει το εθνικό της σχέδιο, μεταξύ άλλων, όσον αφορά και τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων. Ομοίως, η διαβούλευση με το κοινό, στο πλαίσιο κατάρτισης του εθνικού σχεδίου, δεν θα καθίστατο άνευ νοήματος. Η Επιτροπή σημειώνει, ως προς τούτο, ότι τα εθνικά σχέδια κατανομής καθορίζουν όχι μόνον τη συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων, αλλά επίσης την κατανομή των δικαιωμάτων μεταξύ των διαφόρων εγκαταστάσεων εντός της επικράτειάς τους.

48 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Εσθονίας που βασίζονται στο άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η εν λόγω διάταξη δεν αφορά την εναρμόνιση της μεθόδου καθορισμού της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων εκπομπής, αλλά τη δυνατότητα περαιτέρω εναρμόνισης της εν λόγω μεθόδου. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν είχε άλλη επιλογή, πέραν της εφαρμογής, για τον υπολογισμό του ανωτάτου ορίου της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων, της ίδιας μεθόδου που εφαρμόζεται σε κάθε κράτος μέλος, ειδαίλλως θα παραβίαζε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Ως προς την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής

- 49 Κατ' αρχάς οι διάδικοι δεν αμφισβητούν, και προκύπτει εξάλλου από τις αιτιολογικές σκέψεις και την όλη οικονομία της οδηγίας, ότι η μείωση των αερίων του θερμοκηπίου εν γένει, και, κυρίως, το θεσπιζόμενο από την οδηγία σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών είναι ύψιστης σημασίας για την καταπολέμηση της υπερθέρμανσης του πλανήτη, φαινομένου που συγκαταλέγεται στις μεγαλύτερες κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές απειλές που αντιμετωπίζει σήμερα η υφήλιος.
- 50 Εντούτοις, αντικρούοντας τα επιχειρήματα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας ορθώς υπενθυμίζει ότι, σε μια κοινότητα δικαίου, οι διοικητικές πράξεις πρέπει να εκδίδονται τηρουμένης της κατανομής αρμοδιοτήτων στις διάφορες διοικητικές αρχές. Επομένως, ακόμα και εάν ευσταθεί ο ισχυρισμός του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα είχε αρνητικό αντίκτυπο στην ομαλή λειτουργία του κοινοτικού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίου θερμοκηπίου, η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί, εντούτοις, να δικαιολογήσει τη διατήρηση σε ισχύ της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην περίπτωση που η πράξη αυτή έχει δοθεί, χωρίς να έχει τηρηθεί η μεταξύ κρατών μελών και Επιτροπής κατανομή αρμοδιοτήτων.
- 51 Συναφώς, οσάκις μεταφέρεται στο εσωτερικό δίκαιο ή εφαρμόζεται οδηγία στον τομέα του περιβάλλοντος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γράμμα του άρθρου 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, κατά το οποίο «[η] οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνει την επιλογή του τύπου και των μέσων στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών». Επομένως, όταν η σχετική οδηγία δεν καθορίζει τον τύπο και τα μέσα για την επίτευξη συγκεκριμένου αποτελέσματος, η ελευθερία δράσεως του κράτους μέλους ως προς την επιλογή του κατάλληλου τύπου και των κατάλληλων μέσων για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού είναι, καταρχήν, απόλυτη. Από τα ανωτέρω προκύπτει επίσης ότι, ελλείψει κοινοτικού κανόνα που να καθορίζει σαφώς και επακριβώς τον τύπο και τα μέσα που πρέπει να μετέλθει το κράτος μέλος, στην Επιτροπή εναπόκειται, στο πλαίσιο ασκήσεως της ελεγκτικής της εξουσίας, δυνάμει ιδίως των άρθρων 211 ΕΚ και 226 ΕΚ, να αποδείξει κατά τρόπο νομικά επαρκή, ότι τα [νομικά] μέσα που μετλήθη προς τούτο

το κράτος μέλος αντιβαίνουν στο κοινοτικό δίκαιο (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 2007, T-374/04, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-4431, σκέψη 78 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

52 Πρέπει να προστεθεί ότι η αυστηρή εφαρμογή των αρχών αυτών είναι ύψιστης σημασίας για τη διασφάλιση της τήρησης της αρχής της επικουρικότητας, που θέτει το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, η οποία δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα κατά την άσκηση των κανονιστικών τους καθηκόντων και η οποία τεκμαίρεται ότι τηρήθηκε κατά την έκδοση της οδηγίας (τριακοστή αιτιολογική σκέψη της οδηγίας). Σύμφωνα με την αρχή αυτή, στους τομείς που δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Κοινότητα δρα μόνον εάν και στον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσεως είναι αδύνατο να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσεως, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, σε έναν τομέα, όπως αυτόν του περιβάλλοντος, ο οποίος διέπεται από τα άρθρα 174 ΕΚ έως 176 ΕΚ, και στον οποίον υφίσταται συντρέχουσα αρμοδιότητα της Κοινότητας και των κρατών μελών, εναπόκειται στην Κοινότητα, δηλαδή εν προκειμένω στην Επιτροπή, να αποδείξει σε ποιο βαθμό περιορίζονται οι αρμοδιότητες του κράτους μέλους και, κατά συνέπεια, η διακριτική του ευχέρεια, υπό το πρίσμα του άρθρου 10 και των κριτηρίων του παραρτήματος III της οδηγίας (απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2007, Γερμανία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 79).

53 Όσον αφορά, ειδικότερα, την εφαρμογή της οδηγίας, προκύπτει, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, από το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και από το άρθρο 11, παράγραφος 2, ότι το κράτος μέλος είναι το μόνον αρμόδιο, αφενός να καταρτίσει το εθνικό σχέδιο κατανομής, μέσω του οποίου προτίθεται να επιτύχει τους στόχους που καθορίζονται από την οδηγία αναφορικά με τις εκπομπές αερίου θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποιεί στην Επιτροπή, και, αφετέρου, να λάβει τις τελικές αποφάσεις για τον καθορισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπών, τα οποία θα κατανέμει για κάθε πενταετή περίοδο, καθώς και για την κατανομή της ποσότητας αυτής μεταξύ των επιχειρηματιών. Κατά την άσκηση των εν λόγω αρμοδιοτήτων, το κράτος μέλος διαθέτει επομένως ορισμένη διακριτική ευχέρεια ως προς την επιλογή των μέτρων, τα οποία εκτιμά ως τα καλύτερα προσαρμοσμένα, προκειμένου να επιτευχθεί, εντός του ειδικού πλαισίου της εθνικής ενεργειακής αγοράς, το αποτέλεσμα που επιδιώκεται από την εν λόγω οδηγία (βλ., συναφώς, απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2007, Γερμανία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 80).

54 Αντιθέτως, η Επιτροπή διαθέτει εξουσία ελέγχου επί του εθνικού σχεδίου κατανομής, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας. Τούτέστιν, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να επαληθεύσει τη συμβατότητα του κοινοποιούμενου από το κράτος μέλος εθνικού σχεδίου κατανομής με τα κριτήρια που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ και στο άρθρο 10 της οδηγίας, και να το απορρίψει, με αιτιολογημένη απόφαση, για λόγους μη συμβατότητας με τα εν λόγω κριτήρια και τις διατάξεις. Από το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, προκύπτει εξάλλου ότι, σε περίπτωση απόρριψης του εθνικού σχεδίου κατανομής, το κράτος μέλος δεν δύναται να λάβει απόφαση δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, παρά μόνον εφόσον οι, κατόπιν της απορρίψεως, εκ μέρους του προταθείσες τροποποιήσεις του σχεδίου γίνουν αποδεκτές από την Επιτροπή (βλ., συναφώς, σκέψη 92 κατωτέρω).

55 Κατά την άσκηση της εξουσίας ελέγχου επί του εθνικού σχεδίου κατανομής, η Επιτροπή διαθέτει διακριτική ευχέρεια, στο μέτρο που διενεργεί σύνθετες εκτιμήσεις οικονομικού και οικολογικού χαρακτήρα σε σχέση με τον γενικό σκοπό της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου μέσω ενός συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων αποδοτικού από πλευράς κόστους και οικονομικά αποτελεσματικού (άρθρο 1 και πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας). Συνεπώς, στο πλαίσιο του συναφούς ελέγχου νομιμότητας, ο κοινοτικός δικαστής ασκεί πλήρη έλεγχο ως προς την εκ μέρους της Επιτροπής ορθή εφαρμογή των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου. Αντιθέτως, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την Επιτροπή οσάκις αυτή πρέπει να προβεί, στο πλαίσιο αυτό, σε σύνθετες εκτιμήσεις οικονομικού και οικολογικού χαρακτήρα. Ως προς τούτο, το Πρωτοδικείο οφείλει να περιορισθεί να ελέγξει αν το επίμαχο μέτρο ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή κατάχρηση εξουσίας, κατά πόσο η αρμόδια αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως και κατά πόσο τηρήθηκαν καθ' όλα οι δικονομικές εγγυήσεις οι οποίες είναι θεμελιώδους σημασίας στο πλαίσιο αυτό (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2007, Γερμανία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 80 και 81 βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-3305, σκέψεις 166 και 171, και T-70/99, Alpharma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-3495, σκέψεις 177 και 182, και της 21ης Οκτωβρίου 2003, T-392/02, Solvay Pharmaceuticals κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. ΙΙ-4555, σκέψεις 126 και 188).

— Επί της ασκήσεως, στην υπό κρίση περίπτωση, των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής

56 Στην παρούσα υπόθεση, η Δημοκρατία της Εσθονίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, υπερέβη τις αρμοδιότητές της, οι οποίες απορρέουν από το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και από το άρθρο 11,

παράγραφος 2, της οδηγίας. Δεδομένου ότι με το επιχείρημα αυτό σκοπείται να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα τις εφαρμοστέες διατάξεις, το Πρωτοδικείο οφείλει να ασκήσει πλήρη έλεγχο όσον αφορά το εν λόγω νομικό ζήτημα. Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι η διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η Δημοκρατία της Εσθονίας για την εφαρμογή της οδηγίας και η αντίστοιχη που διαθέτει η Επιτροπή, στο μέτρο που ο εκ μέρους της έλεγχος νομιμότητας του εθνικού σχεδίου κατανομής συνεπάγεται τη διενέργεια σύνθετων εκτιμήσεων οικονομικού και οικολογικού χαρακτήρα, ασκούν επιρροή μόνον όσον αφορά τον καθορισμό της εκτάσεως του ελέγχου, από το Πρωτοδικείο, του τρόπου με τον οποίο κάθε αρχή άσκησε τις αρμοδιότητές της, δεν μπορούν εντούτοις να συνεπάγονται μεταβολή της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των εν λόγω αρχών.

57 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, στη δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη, καθώς και στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τμήμα της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων που προτείνει να κατανείμει η Δημοκρατία της Εσθονίας, ήτοι 11,657987 εκατομμύρια τόνοι ισοδύναμου CO₂ ετησίως, δεν είναι συμβατό με τα κριτήρια 1 έως 3 του παραρτήματος III. Επιπλέον, το εκτιμώμενο σε 0,313883 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂ ετησίως τμήμα της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων, το οποίο αντιστοιχεί στις συμπληρωματικές εκπομπές μίας εγκατάστασης καύσεως και δεν περιλαμβάνετο στο εθνικό σχέδιο κατανομής, που καταρτίστηκε για το πρώτο στάδιο, δεν είναι επίσης συμβατό με τα προαναφερθέντα κριτήρια.

58 Παράλληλα, η Επιτροπή διευκρινίζει στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν θα προβληθούν αντιρρήσεις έναντι του εθνικού σχεδίου κατανομής, υπό την επιφύλαξη ότι θα μειωθεί η συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων για τους σκοπούς του κοινοτικού συστήματος κατά 11,657987 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂ ετησίως. Κατά την εν λόγω διάταξη, η συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, όπως εγκρίθηκε από την Επιτροπή, πρέπει να μειωθεί περαιτέρω, αφαιρούμενου του ισοδύναμου της ενδεχόμενης διαφοράς μεταξύ των δικαιωμάτων που κατανεμήθηκαν στην αναφερθείσα στην προηγούμενη σκέψη εγκατάσταση και του ποσού του 0,313883 εκατομμυρίου τόνων που αποθεματοποιούνται ετησίως για αυτήν. Τέλος, στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η μέση συνολική ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων, που ανέρχεται σε 12,717058 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂, αφαιρουμένων του «αποθέματος δικαιωμάτων» που προτίθεται να συστήσει η Δημοκρατία της Εσθονίας και του ισοδύναμου της ενδεχόμενης διαφοράς μεταξύ των δικαιωμάτων που εκχωρήθηκαν στην προαναφερθείσα εγκατάσταση και του ποσού του 0,313883 εκατομμυρίου τόνων ισοδύναμου CO₂, που αποθεματοποιούνται ετησίως για την εν λόγω εγκατάσταση, δεν πρέπει να υπερβαίνεται.

- 59 Στα υπομνήματά της, η Επιτροπή ισχυρίζεται ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι η εξαίρεση των ως άνω ποσοτήτων δικαιωμάτων συνιστά επιβολή στη Δημοκρατία της Εσθονίας ενός εξωτερικού ορίου ή ενός «ανώτατου ορίου» και όχι καθορισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων που η προσφεύγουσα δύναται να καταναείμει.
- 60 Διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι καθορίζοντας μία συγκεκριμένη ποσότητα δικαιωμάτων, κάθε υπέρβαση της οποίας θεωρείται μη συμβατή προς τα κριτήρια που τάσσει η οδηγία, και απορρίπτοντας το εθνικό σχέδιο της Δημοκρατίας της Εσθονίας, διότι η σε αυτό προτεινόμενη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων υπερβαίνει το όριο αυτό, η Επιτροπή υπερέβη τα όρια εξουσίας ελέγχου που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας.
- 61 Ως προς τούτο, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, για τον έλεγχο του εθνικού σχεδίου που καταρτίζεται από κράτος μέλος βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας και για την απόρριψή του, στην περίπτωση που συμπεράνει ότι το εν λόγω σχέδιο δεν είναι συμβατό με τα κριτήρια που αναφέρονται στο παράρτημα III ή με το άρθρο 10 της οδηγίας.
- 62 Επιπλέον, κατά τη διενέργεια ενός τέτοιου ελέγχου και την αιτιολόγηση μίας τέτοιας απορριπτικής αποφάσεως, η Επιτροπή δικαιούται να διατυπώσει συγκεκριμένες επικρίσεις όσον αφορά τα σημεία που διαπιστώθηκαν ως μη συμβατά, και, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, να προβεί σε μη δεσμευτικές προτάσεις ή συστάσεις, προκειμένου να δοθεί στο κράτος μέλος η δυνατότητα να τροποποιήσει το σχέδιό του κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να καταστεί, κατά την Επιτροπή, συμβατό με τα ως άνω κριτήρια και τις διατάξεις.
- 63 Στο πλαίσιο των εκτιμήσεών της κατά πόσο τα εθνικά σχέδια κατανομής των διαφόρων κρατών μελών είναι συμβατά με τα κριτήρια του παραρτήματος III, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να επιλέγει ένα κοινό σημείο σύγκρισης. Για τον σκοπό αυτόν δύναται, ιδίως, να καταρτίζει το δικό της οικονομικό και οικολογικό πρότυπο. Κατά την εκπόνηση και τη χρήση ενός τέτοιου προτύπου, η Επιτροπή διαθέτει, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 55 νομολογία, περιθώριο εκτιμήσεως,

οπότε η χρήση ενός τέτοιου κοινού σημείου αναφοράς, σε μία απόφαση με την οποία απορρίπτεται εθνικό σχέδιο, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί παρά μόνο λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως.

64 Αντιθέτως, με την επιβολή στο διατακτικό αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται εθνικό σχέδιο κατανομής, συγκεκριμένου ορίου για τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής που ένα κράτος μέλος δικαιούται να καθορίσει, υπολογιζόμενου βάσει του δικού της οικονομικού προτύπου και δεδομένων που η ίδια επιλέγει, η Επιτροπή υποκαθιστά, στην πράξη, το κράτος μέλος όσον αφορά στον καθορισμό της συνολικής αυτής ποσότητας. Μία τέτοια διάταξη ενδέχεται, στην ουσία, να υποχρεώσει κράτος μέλος να τροποποιήσει το εθνικό του σχέδιο κατανομής, ώστε να αντιστοιχεί η συνολική ποσότητα δικαιωμάτων επακριβώς στο όριο που έταξε η Επιτροπή στην απορριπτική απόφαση. Σε μία τέτοια περίπτωση, το κράτος μέλος οφείλει να καθορίσει συνολική ποσότητα, ίση ή κατώτερη του ορίου που τάχθηκε από την Επιτροπή, ειδάλλως θα περιέλθει σε αδυναμία εκδόσεως αποφάσεως σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας.

65 Μία τέτοια απορριπτική απόφαση καθιστά άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, καθότι η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος, και όχι στην Επιτροπή, να αποφασίσει σχετικά με τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που θα κατανείμει. Η διαπίστωση αυτή είναι ιδιαιτέρως κρίσιμη σε μία περίπτωση, όπως αυτή της παρούσας υποθέσεως, όπου το συγκεκριμένο όριο που επιβάλλει κατ' αυτόν τον τρόπο η Επιτροπή, ήτοι 12,717058 εκατομμύρια τόνοι ισοδύναμου CO₂ ετησίως, δεν αντιπροσωπεύει παρά μόνον το 52,2% της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων, που η Δημοκρατία της Εσθονίας σκόπευε να κατανείμει στο εθνικό της σχέδιο κατανομής.

66 Ασφαλώς, η Δημοκρατία της Εσθονίας εξακολουθεί να έχει την ευχέρεια, στο πλαίσιο της αποφάσεως που εκδίδει σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, να καθορίσει ακόμα χαμηλότερο επίπεδο για τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων από εκείνο το οποίο, κατά την Επιτροπή, είναι συμβατό με την οδηγία. Πάντως, δεδομένου ότι η Επιτροπή επέβαλε δραστική μείωση της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων, που η Δημοκρατία της Εσθονίας σκόπευε να κατανείμει, είναι αδιανόητο, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίσης υποθέσεως, να καθορίσει η τελευταία διαφορετικό επίπεδο για τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων από το όριο που έταξε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, η Επιτροπή καθόρισε στην πραγματικότητα εμμέσως τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων, υποκαθιστώντας τη Δημοκρατία της Εσθονίας.

67 Επιπλέον, από το σκεπτικό που ανέπτυξε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να εξηγήσει με ποια βάση υπολογίσθηκε το επιβληθέν όριο, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν περιορίστηκε σε έλεγχο νομιμότητας του εθνικού σχεδίου κατανομής που κοινοποίησε η Δημοκρατία της Εσθονίας, αλλά υποκατέστησε, ουσιαστικά, στην ανάλυση της προσφεύγουσας τη δική της.

68 Ως προς τούτο, πρέπει να επισημανθεί ότι η εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου κατανομής, το οποίο προσαρμόζεται προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός της οδηγίας, τηρουμένων των κριτηρίων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, και κυρίως των κριτηρίων 1 έως 3, υποχρεώνει το κράτος μέλος να προβεί σε πολλές σύνθετες εκτιμήσεις οικονομικού και οικολογικού χαρακτήρα, ιδίως όσον αφορά τόσο τις ακολουθητέες πολιτικές και τα ληπτέα συγκεκριμένα μέτρα σε εθνικό επίπεδο, προς επίτευξη του προαναφερθέντος σκοπού, όσο και τα μέτρα που πρέπει να εφαρμόσουν οι επιχειρηματίες. Επιπλέον, οι εν λόγω εκτιμήσεις έχουν ουσιαστικά προγνωστικό χαρακτήρα, καθότι το κράτος μέλος πρέπει να προβλέψει εκ των προτέρων και με ορίζοντα πολλών ετών την εξέλιξη των εκπομπών στην επικράτειά του, τούτο δε με βάση τα διαθέσιμα δεδομένα κατά τον χρόνο κατάρτισης του εθνικού του σχεδίου κατανομής.

69 Από την ίδια τη φύση της διαδικασίας αυτής εξυπακούεται ότι το κράτος μέλος υποχρεούται να προβεί σε επιλογές όσον αφορά, πρώτον, τις ακολουθητέες πολιτικές και τα ληπτέα μέτρα και, δεύτερον, την εφαρμοστέα μέθοδο και τα δεδομένα βάσει των οποίων πραγματοποιείται η ανάλυση, προκειμένου να προβλέψει την πιθανή εξέλιξη των κρίσιμων εκπομπών. Ενδεχομένως, τέτοιες επιλογές δεν είναι απολύτως ούτε ορθές ούτε εσφαλμένες, καθότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν έγκυρα πολλές μέθοδοι και διάφορα δεδομένα. Κατά τον έλεγχο των εν λόγω επιλογών κράτους μέλους, η Επιτροπή οφείλει επομένως να σεβαστεί το περιθώριο εκτίμησης που αναγνωρίζεται σε αυτό και δεν μπορεί να απορρίψει το εθνικό του σχέδιο κατανομής, δεδομένου ότι το σχέδιο αυτό βασίζεται, όσον αφορά τα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ, σε αξιόπιστα και επαρκή δεδομένα και παραμέτρους αναλύσεων. Αντιθέτως, εναπόκειται στην Επιτροπή, μεταξύ άλλων, να επαληθεύσει την αξιοπιστία και τη συνοχή κάθε πτυχής του σχεδίου που καταρτίστηκε από το κράτος μέλος, καθώς επίσης να ελέγξει κατά πόσο τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των παραγόντων, που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση μίας σύνθετης κατάστασης, και κατά πόσο μπορούν να τεκμηριώσουν τα αντλούμενα συμπεράσματα.

70 Οι συγκεκριμένες επικρίσεις, τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση εις βάρος του εθνικού σχεδίου κατανομής της Δημοκρατίας της Εσθονίας, πρέπει να εξετασθούν υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων αυτών.

— Επί της επιλογής των αριθμητικών στοιχείων σχετικά με τις εκπομπές που πρέπει να αποτελέσουν αφετηρία των προβλέψεων για την περίοδο 2008 έως 2012

- 71 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επεσήμανε ότι το κριτήριο 1 του παραρτήματος III είναι εν προκειμένω κρίσιμο, καθότι ορίζει ότι η συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων δεν πρέπει να υπερβαίνει την ενδεχομένως απαιτούμενη για την αυστηρή εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος παραρτήματος. Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι η ίδια η Επιτροπή προσδιόρισε την έννοια της αυστηρής εφαρμογής των κριτηρίων του παραρτήματος III, στο σημείο 18 της ανακοίνωσης που εξέδωσε στις 7 Ιανουαρίου 2004 (βλ. σκέψη 45 ανωτέρω), διευκρινίζοντας ότι, για να ικανοποιηθεί η απαίτηση αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μην κατανέμουν μεγαλύτερες ποσοστώσεις, από αυτές που είναι αναγκαίες βάσει του περιοριστικό-τερου εκ των υποχρεωτικών κριτηρίων, ήτοι των κριτηρίων 1 έως 5 του παραρτήματος III. Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει, επομένως, ότι η Επιτροπή, όπως εξάλλου επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, έκρινε ότι το εσθονικό εθνικό σχέδιο κατανομής δεν ήταν συμβατό με το κριτήριο 1 του παραρτήματος III, όχι κατ' αυτοτελή τρόπο, αλλά εξαιτίας του γεγονότος ότι η προτεινόμενη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων δεν περιοριζόταν σε ό,τι ήταν αναγκαίο βάσει των κριτηρίων 2 και 3 του παραρτήματος III.
- 72 Περαιτέρω, από την πέμπτη, την έκτη και την έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε το αναφερόμενο στο παράρτημα III κριτήριο 2, καθορίζοντας η ίδια ως αφετηρία, βάσει των υφιστάμενων εκπομπών αερίου θερμοκηπίου, τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές του 2005, αντί να λάβει ως αφετηρία τα αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποίησε στο εθνικό της σχέδιο κατανομής η Δημοκρατία της Εσθονίας και να ελέγξει τη νομιμότητά τους, εξετάζοντας, κυρίως, κατά πόσο η προσφεύγουσα υπερέβη το περιθώριο εκτιμήσεως της κατά την εφαρμογή της οδηγίας.
- 73 Στο πλαίσιο μίας ορθής εφαρμογής του κριτηρίου 2 του παραρτήματος III, η Επιτροπή έχει ασφαλώς την εξουσία να ελέγξει κατά πόσο η συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων συμβαδίζει «με τις αξιολογήσεις της πραγματικής και της προσδοκώμενης προόδου όσον αφορά την έμπρακτη συμβολή των κρατών μελών στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της αποφάσεως [280/2004/ΕΚ]». Εντούτοις, στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η τελευταία αξιολόγηση που πραγματοποιήθηκε πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του

πρωτοκόλλου του Κυότο (ΕΕ L 49, σ. 1), είχε βασισθεί σε αριθμητικά στοιχεία, που είχαν κοινοποιηθεί οι εσθονικές εγκαταστάσεις για το 2005, με την αιτιολογία ότι τα εν λόγω δεδομένα ήταν τα πλέον αξιόπιστα και ακριβή που μπορούσε να χρησιμοποιήσει. Επιπλέον, κατά την έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, καίτοι πολλά κράτη μέλη, μεταξύ των οποίων και η Δημοκρατία της Εσθονίας, επέλεξαν να χρησιμοποιήσουν ως αφετηρία για τις προβλέψεις τους τον μέσο όρο των ελεγχμένων από ανεξάρτητο φορέα δεδομένων εκπομπής του 2005 και των δικών τους εκτιμήσεων για τις εκπομπές άλλων ετών, προκειμένου να περιορισθεί η επιρροή μεμονωμένων γεγονότων που σημειώνονται κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους, η Επιτροπή απέρριψε εντούτοις την προσέγγιση αυτή, επισημαίνοντας ότι η επιρροή μεμονωμένων παραγόντων, όπως οι μετεωρολογικές συνθήκες, αντισταθμίζονται, κατά κανόνα, κατά τη διάρκεια ενός έτους και ότι δεν διέθετε στοιχεία που να υποδηλώνουν ότι τα εξακριβωμένα δεδομένα εκπομπής του 2005 δεν μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά.

74 Όμως, η αρμοδιότητα της Επιτροπής να ελέγχει κατά πόσο εθνικό σχέδιο κατανομής είναι συμβατό με τις ως άνω αξιολογήσεις δεν σημαίνει ότι μπορεί να κρίνει αν η χρήση, για τους σκοπούς του σχεδίου αυτού, διαφορετικών αριθμητικών στοιχείων, έναντι αυτών που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο των εν λόγω αξιολογήσεων, καθιστούν το σχέδιο μη συμβατό με το κριτήριο 2 του παραρτήματος III, εκτός εάν το κράτος μέλος δύναται να δικαιολογήσει τη χρήση αυτή. Σημειωτέον, συναφώς, ότι στην πέμπτη, στην έκτη και στην έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή απέρριψε τα επιχειρήματα, που πρόβαλε η Δημοκρατία της Εσθονίας, κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, προς υποστήριξη των αριθμητικών στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν στο εθνικό της σχέδιο κατανομής, με την αιτιολογία, κυρίως, ότι τα εν λόγω στοιχεία ήταν «λιγότερο αξιόπιστα» από εκείνα που χρησιμοποιήθηκαν στην τελευταία αξιολόγηση και ότι δεν υπήρχαν «επαρκείς λόγοι, όσον αφορά την Εσθονία, για προσαρμογή των ελεγχμένων από ανεξάρτητο φορέα δεδομένων εκπομπής του 2005». Η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορούσε να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να προέβη η Δημοκρατία της Εσθονίας σε υπερεκτίμηση των εκπομπών και ανέφερε ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος να μην είναι τα αριθμητικά στοιχεία που κοινοποίησε η προσφεύγουσα «όντως αντιπροσωπευτικά των πραγματικών εκπομπών».

75 Απορρίπτοντας το εθνικό σχέδιο κατανομής, το οποίο κοινοποίησε η Δημοκρατία της Εσθονίας, βάσει μιας τέτοιας συλλογιστικής, που συνίσταται ουσιαστικά μόνο στην προβολή αμφιβολιών όσον αφορά τον αξιόπιστο χαρακτήρα των δεδομένων που χρησιμοποίησε η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Όπως επισημάνθηκε στις ανωτέρω σκέψεις 53 έως 55, καθήκον της Επιτροπής είναι να ελέγξει τη νομιμότητα του εθνικού σχεδίου κατανομής, σεβόμενη το περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται υπέρ του κράτους μέλους για την εφαρμογή της οδηγίας, στο πλαίσιο καταρτίσεως του εν λόγω σχεδίου. Απορρίπτοντας το εσθονικό σχέδιο με το σκεπτικό ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν προς τούτο δεν ήταν, κατά την κρίση της, τα καλύτερα διαθέσιμα, ότι υπήρχε, επομένως, κίνδυνος

υπερεκτιμήσεως των εκπομπών από τη Δημοκρατία της Εσθονίας και ότι τίποτε δεν υπεδήλωνε ότι τα δεδομένα στα οποία στηριζόταν δεν μπορούσαν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά, η Επιτροπή παρέβλεψε το προαναφερθέν περιθώριο εκτιμήσεως. Συγκεκριμένα, η ύπαρξη ενός τέτοιου περιθωρίου εκτιμήσεως συνεπάγεται αναγκαστικά ότι το κράτος μέλος είχε τη δυνατότητα να επιλέξει νομίμως διαφορετικά δεδομένα ως αφετηρία των προβλέψεών του. Όμως, η προσέγγιση της Επιτροπής, κατά την οποία μόνον τα δεδομένα που η ίδια λαμβάνει υπόψη δύνανται να χρησιμοποιηθούν για την κατάρτιση ενός εθνικού σχεδίου κατανομής, στερεί τα κράτη μέλη από κάθε σχετικό περιθώριο εκτιμήσεως. Υιοθετώντας μία τέτοια προσέγγιση, η Επιτροπή παρέβλεψε το γεγονός ότι καθήκον της είναι να ελέγχει τις επιλογές των κρατών μελών κατά την κατάρτιση των εθνικών τους σχεδίων, αντί να επιλέγει η ίδια τα δεδομένα που θα ληφθούν υπόψη, όπως επίσης να αποφαίνεται μόνον επί ενδεχομένων ενστάσεων των κρατών μελών κατά των επιλογών αυτών.

76 Σε κάθε περίπτωση, από τη δικογραφία προκύπτει ότι τα αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή δεν ήταν κατ' ανάγκη τα πλέον αντιπροσωπευτικά, ούτε επομένως τα πλέον αξιόπιστα, σε ό,τι αφορά τις εκπομπές της Δημοκρατίας της Εσθονίας. Σημειωτέον, ως προς τούτο, ότι οι δικαιολογίες που προέβαλε η Επιτροπή, προκειμένου να απορρίψει την αναφερόμενη στην έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασεως προσέγγιση ορισμένων κρατών μελών, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, τουλάχιστον όσον αφορά την ειδική περίπτωση της Δημοκρατίας της Εσθονίας. Καταρχάς, από το παράρτημα 4 του εθνικού σχεδίου κατανομής προκύπτει ότι το έτος 2005, το οποίο έλαβε υπόψη της η Επιτροπή, δεν ήταν αντιπροσωπευτικό έτος σε ό,τι αφορά τη Δημοκρατία της Εσθονίας. Συγκεκριμένα, οι εκπομπές του εν λόγω έτους είναι σαφώς κατώτερες της τιμής αναφοράς, η οποία υπολογίστηκε, όσον αφορά τους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, βάσει των τριών ετών, μεταξύ 2000 και 2005, κατά τα οποία καταγράφηκαν οι υψηλότερες εκπομπές και, όσον αφορά τους θερμοηλεκτρικούς σταθμούς, βάσει των τριών ετών, μεταξύ 1995 και 2005, κατά τα οποία καταγράφηκαν οι υψηλότερες εκπομπές, τούτο δε παρά τη σημαντική αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕγχΠ) από έτος σε έτος, μεταξύ 2000 και 2005. Κατά δεύτερο λόγο, η Επιτροπή, ερωτηθείσα σχετικώς από το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν προέβαλε κανένα στοιχείο δυνάμενο να τεκμηριώσει την άποψή της, ότι η επιρροή των διαφόρων παραγόντων, που ελήφθησαν υπόψη, όπως οι μετεωρολογικές συνθήκες, λειτουργεί, κατά κανόνα, αντισταθμιστικά, για ένα ολόκληρο έτος.

77 Επί των ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, όχι μόνον τα αριθμητικά στοιχεία, τα οποία χρησιμοποίησε, δεν ήταν κατ' ανάγκη τα πλέον αντιπροσωπευτικά, ούτε επομένως τα πλέον αξιόπιστα σε ό,τι αφορά τις εκπομπές της Δημοκρατίας της Εσθονίας, αλλά ότι διέθετε πολλά στοιχεία εκ των οποίων προέκυπτε, στην περίπτωση τουλάχιστον της Δημοκρατίας της Εσθονίας, ότι η επιλογή των αριθμητικών στοιχείων του έτους 2005, ως αφετηρία των υπολογισμών της, ενείχε τον κίνδυνο στρεβλώσεώς τους.

— Επί της επιλογής των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν για τις προβλέψεις της εξέλιξης των εκπομπών μεταξύ της περιόδου αναφοράς και της περιόδου 2008 έως 2012

78 Στις αιτιολογικές σκέψεις 8 επ. της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσο το εθνικό σχέδιο κατανομής είναι συμβατό με το κριτήριο 3 του παραρτήματος III, κατά το οποίο οι ποσότητες των κατανεμητέων δικαιωμάτων «πρέπει να αντιστοιχούν προς το δυναμικό, συμπεριλαμβανομένου του τεχνολογικού δυναμικού, δραστηριοτήτων που καλύπτονται από αυτό το σύστημα μείωσης των εκπομπών». Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή αποφάσισε να χρησιμοποιήσει δεδομένα προερχόμενα από το μοντέλο Primes, που εκπονήθηκε από έναν εμπειρογνώμονα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου της Αθήνας, με το σκεπτικό ότι «συνιστούν[σα]ν τις πιο ακριβείς και συγχρόνως αξιόπιστες εκτιμήσεις της αύξησης του ΑεγχΠ και της βελτίωσης της έντασης του άνθρακα», προκειμένου να αξιολογηθεί η εξέλιξη των εκπομπών μεταξύ της περιόδου αναφοράς και της περιόδου 2008 έως 2012, όπως επίσης και κατά τη διάρκεια της τελευταίας αυτής περιόδου. Συγκεκριμένα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή στήριξε τις προβλέψεις της σχετικά με την εξέλιξη αυτή σε εξακριβωμένα αριθμητικά στοιχεία για τις εκπομπές του 2005, όπως προσαρμόσθηκαν με την εφαρμογή δύο συντελεστών που αντανakλούσαν, αντιστοίχως, την εκτίμησή της για το ποσοστό αύξησης του ΑΕγχΠ κατά την περίοδο 2005 έως 2010 και το πιθανό ποσοστό βελτίωσης της έντασης του άνθρακα ανά μονάδα ΑΕγχΠ κατά την ίδια περίοδο.

79 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί εκ νέου ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την επιλογή της μεθόδου, βάσει της οποίας θα καταρτίσουν το εθνικό τους σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής. Με την απόφασή της να χρησιμοποιήσει στοιχεία προερχόμενα από το μοντέλο Primes, λόγω της υποτιθέμενης μεγαλύτερης αξιοπιστίας τους σε σχέση με άλλα δεδομένα, χωρίς εντούτοις να αποδεικνύει τον ανεπαρκή χαρακτήρα της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Δημοκρατία της Εσθονίας για να υπολογίσει τα δεδομένα που ελήφθησαν υπόψη για το εθνικό της σχέδιο κατανομής, η Επιτροπή παρέβλεψε το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως.

80 Ειδικότερα, η ίδια η Επιτροπή ρητώς παραδέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν έχει το δικαίωμα να υποκαταστήσει την αξιολόγηση των πτυχών που αφορούν τις πολιτικές επιλογές, στην οποία προβαίνει κράτος μέλος στο πλαίσιο της καταρτίσεώς του εθνικού του σχεδίου κατανομής, με τη δική της αξιολόγηση, ούτε να ασκήσει οριακό έλεγχο επί μίας τέτοιας επιλογής. Πάντως, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι μία τέτοια πολιτική επιλογή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εκ μέρους της αξιολογήσεως ενός εθνικού σχεδίου κατανομής, παρά μόνον εφόσον είχε κατοχυρωθεί μέσω νομοθετημάτων πριν το 2004 και εφόσον της είχε κοινοποιηθεί ούτως ώστε να τη λάβει υπόψη κατά την κατάρτιση του δικού της οικονομικού προτύπου.

- 81 Πρέπει πάντως να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή δεν επικαλέσθηκε καμία διάταξη, ούτε κανόνα δικαίου, που να μπορεί να δικαιολογήσει έναν τέτοιο περιορισμό του συνυπολογισμού, εκ μέρους κράτους μέλους, της εθνικής του ενεργειακής πολιτικής στο πλαίσιο της καταρτίσεως του εθνικού του σχεδίου κατανομής. Αντιθέτως, εναπόκειται στο κράτος μέλος να καταρτίσει εθνικό σχέδιο κατανομής, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας, και να αποφασίσει, επομένως, ποιες πτυχές της εθνικής του ενεργειακής πολιτικής πρέπει να ληφθούν υπόψη. Όμως, από το σημείο 3 του συνημμένου στο δικόγραφο της προσφυγής εθνικού σχεδίου κατανομής της Δημοκρατίας της Εσθονίας προκύπτει ότι το εν λόγω κράτος μέλος υπογράμμισε τον στρατηγικό χαρακτήρα των αποθεμάτων ασφαλούχου σχιστόλιθου που διαθέτει, καθώς και τις δυσκολίες ως προς την ασφάλεια εφοδιασμού, που ενδέχεται να ανακύψουν εξαιτίας της σημαντικής αυξήσεως της χρήσεως φυσικού αερίου, σημειώνοντας, ιδιαίτερα, ότι εισάγει αέριο από μία μόνο χώρα εξαγωγής, ήτοι τη Ρωσία.
- 82 Με την εφαρμογή του μοντέλου Primes, που βασίζεται ουσιαστικά σε οικονομικές και οικολογικές παραμέτρους, η Επιτροπή δεν έλαβε, επομένως, εν προκειμένω υπόψη τον ενδεχομένως κρίσιμο χαρακτήρα του εν λόγω παράγοντα γεωστρατηγικής φύσεως, τον οποίο η Δημοκρατία της Εσθονίας είχε εντούτοις ρητώς ενσωματώσει στο εθνικό της σχέδιο κατανομής και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή υπερέβη τα όρια εξουσίας ελέγχου που διαθέτει.
- 83 Σε κάθε περίπτωση, σε ό,τι αφορά, κατά πρώτο λόγο, το ποσοστό αυξήσεως του ΑΕγχΠ κατά την περίοδο 2005 έως 2010, προκύπτει από τη δικογραφία ότι τα σχετικά με την αύξηση του ΑΕγχΠ αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να καθορίσει το ανώτατο όριο εκπομπών για την Εσθονία για την περίοδο 2008 έως 2012 δεν ήταν τα καλύτερα διαθέσιμα κατά το χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Στο εθνικό της σχέδιο κατανομής, η Δημοκρατία της Εσθονίας στηρίχθηκε σε μία πρόβλεψη αυξήσεως ύψους 9,6 % για το 2006, λαμβάνοντας υπόψη τα τελευταία δεδομένα που διέθετε το εσθονικό υπουργείο οικονομικών. Για κάθε ένα από τα τέσσερα επόμενα έτη προβλεπόταν ελαφρώς αυξημένος ρυθμός ανάπτυξης, από 7,4 έως 8,4 %.
- 84 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή τονίζει στην υποσημείωση της σελίδας 24 ότι, σύμφωνα με τα αριθμητικά στοιχεία που δημοσιεύθηκαν το 2005 σε έγγραφο με τίτλο «*European Energy and Transport Trends*», προβλεπόταν για την Εσθονία ετήσια αύξηση ποσοστού 5,1839 % μεταξύ 2005 και 2010. Όμως, από τη δικογραφία και, ειδικότερα, από την παραβολή του συνημμένου στο δικόγραφο της προσφυγής εγγράφου με τίτλο «Πίνακας Primes “Εσθονία: χαμηλοί περιορισμοί άνθρακα/άνευ δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα”» με την υποσημείωση της σελίδας 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι το ποσοστό αυτό του 5,1839 % είναι αποτέλεσμα ενός απλού αριθμητικού υπολογισμού, που πραγματο-

ποιήθηκε με βάση αριθμητικά στοιχεία για το ΑΕγχΠ της Δημοκρατίας της Εσθονίας, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν επίσης στο μοντέλο Primes, ήτοι 8 δισεκατομμύρια ευρώ το 2005 και 10,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2010. Εντούτοις, στην ίδια υποσημείωση η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, προκειμένου να λάβει υπόψη τα πιο πρόσφατα αριθμητικά στοιχεία που της γνωστοποιούνται, αποφάσισε να αντικαταστήσει το προβλεπόμενο στο έγγραφο με τίτλο «*European Energy and Transport Trends*» ποσοστό αύξησης του ΑΕγχΠ με άλλες οικονομικές προβλέψεις, δημοσιευθείσες τον Νοέμβριο του 2006 σε έγγραφο με τίτλο «*Economic Forecasts Autumn 2006*», αλλά αποκλειστικά για τα έτη εκείνα για τα οποία διατίθεντο οι πιο πρόσφατες αυτές προβλέψεις. Επομένως, καίτοι χρησιμοποίησε τα τελευταία αυτά αριθμητικά στοιχεία για τα έτη 2006 έως 2008, εξακολούθησε, εντούτοις, να χρησιμοποιεί για τα έτη 2009 και 2010 ποσοστό αύξησης, υπολογιζόμενο βάσει των αριθμητικών στοιχείων που περιείχονταν στο έγγραφο του 2005 με τίτλο «*European Energy and Transport Trends*».

85 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε τα καλύτερα διαθέσιμα δεδομένα, όσον αφορά τις προβλέψεις για την αύξηση του ΑΕγχΠ της Δημοκρατίας της Εσθονίας για τα έτη 2009 και 2010, ούτε δικαιολόγησε επαρκώς την απόρριψη των προβλέψεων της Δημοκρατίας της Εσθονίας για τα δύο αυτά έτη. Συγκεκριμένα, οι προβλέψεις στις οποίες προέβη η Δημοκρατία της Εσθονίας στο εθνικό της σχέδιο κατανομής, αφενός βασίζονται σε πιο πρόσφατες βάσεις δεδομένων από αυτές που χρησιμοποιήθηκαν στο έγγραφο με τίτλο «*European Energy and Transport Trends*» και, αφετέρου, προσεγγίζουν περισσότερο τις αντίστοιχες του εγγράφου με τίτλο «*Economic Forecasts Autumn 2006*», τις οποίες η ίδια η Επιτροπή έλαβε υπόψη για τα έτη 2006 έως 2008, με το σκεπτικό ότι ήταν πιο αξιόπιστες. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η άποψη της Επιτροπής ότι χρησιμοποίησε τα καλύτερα διαθέσιμα δεδομένα για τα έτη 2009 και 2010, απορρίπτοντας τις προβλέψεις της Δημοκρατίας της Εσθονίας και λαμβάνοντας αντ' αυτών υπόψη εκείνες του εγγράφου με τίτλο «*European Energy and Transport Trends*», δεν είναι αξιόπιστη.

86 Σε ό,τι αφορά, κατά δεύτερο λόγο, τον υπολογισμό του ποσοστού βελτίωσης της έντασης εκπομπών άνθρακα ανά μονάδα ΑΕγχΠ, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή βασίστηκε άμεσα στα δεδομένα που προκύπτουν από το μοντέλο Primes, ήτοι 1 945,3 τόνοι εκπομπών CO₂ ανά εκατομμύριο ευρώ του ΑΕγχΠ το 2005 και 1 346,3 τόνοι εκπομπών CO₂ ανά εκατομμύριο ευρώ του ΑΕγχΠ το 2010. Όμως, όπως παραδέχθηκε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, εάν ένα εκ των δεδομένων που ελήφθησαν υπόψη κατά τους υπολογισμούς που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της κατάρτισης του μοντέλου Primes αποδειχθεί μη ορθό, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση όσον αφορά το ποσοστό αύξησης του ΑΕγχΠ της Δημοκρατίας της Εσθονίας (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 84 και 85), τα υπόλοιπα δεδομένα που εμφανίζονται στην τελευταία έκδοση του προτύπου αυτού θα υποστούν κατ' ανάγκη

στρέβλωση. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω δεδομένα βασίζονται σε πρόβλεψη της αύξησης του ΑΕγχΠ, η οποία δεν ήταν η πιο ακριβής διαθέσιμη κατά το χρόνο κατάρτισης του μοντέλου. Όπως δε η Επιτροπή επίσης παραδέχθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υπό τέτοιες συνθήκες, πρέπει απαραίτητως να υπολογισθούν εκ νέου όλες οι προβλέψεις που προκύπτουν από το μοντέλο, με χρήση επικαιροποιημένων εκτιμήσεων του ποσοστού αύξησης του ΑΕγχΠ. Δεδομένου ότι η Επιτροπή παρέλειψε να πράξει το παραπάνω, τα δεδομένα που χρησιμοποίησε στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούν να θεωρηθούν ως τα καλύτερα διαθέσιμα.

— Επί των υπολοίπων λόγων που προβάλλει η Επιτροπή προς δικαιολόγηση της εκ μέρους της απόρριψης του εθνικού σχεδίου κατανομής

⁸⁷ Ακολουθως, πρέπει να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα της Επιτροπής ότι η χρήση των δεδομένων του 2005 και του μοντέλου Primes υπαγορεύθηκε από την ανάγκη αξιολογήσεως κάθε εθνικού σχεδίου κατανομής με βάση τα ίδια αριθμητικά στοιχεία και τις ίδιες παραμέτρους αναλύσεως, ούτως ώστε να τηρηθεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

⁸⁸ Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Συγκεκριμένα, δεν είναι δυνατόν, με επίκληση της εν λόγω αρχής, να μεταβληθεί η προβλεπόμενη από την οδηγία κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, κατά την οποία τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να καταρτίσουν ένα εθνικό σχέδιο κατανομής και να λάβουν τελική απόφαση ως προς τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων εκπομπής.

⁸⁹ Επιπλέον, όπως ορθά επισημαίνει η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Επιτροπή μπορεί να διασφαλίσει προσηκόντως την ίση μεταχείριση των κρατών μελών, εξετάζοντας με τον ίδιο βαθμό επιμέλειας το σχέδιο που υποβάλλεται από κάθε κράτος μέλος. Ασφαλώς, όπως υπομνήσθηκε στην ανωτέρω σκέψη 63, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να καταρτίσει το δικό της οικονομικό και οικολογικό πρότυπο, που θα βασίζεται στα δεδομένα που αυτή επιλέγει, και να το χρησιμοποιήσει ως σημείο αναφοράς προκειμένου να εξακριβώνει κατά πόσο το εθνικό σχέδιο κατανομής κάθε κράτους μέλους είναι συμβατό με τα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ. Κατά την κατάρτιση ενός τέτοιου μοντέλου, η Επιτροπή διαθέτει, κατά τη νομολογία που αναφέρθηκε στην ανωτέρω σκέψη 55, περιθώριο εκτιμήσεως.

- 90 Πάντως, η Επιτροπή δεν έχει το δικαίωμα να υποκαταστήσει την αξιολόγηση στην οποία προβαίνει κράτος μέλος στο πλαίσιο του εθνικού του σχεδίου κατανομής με την ανάλυση που προκύπτει από την εφαρμογή του δικού της προτύπου, ούτε να απορρίψει το σχέδιο αυτό με το σκεπτικό ότι υφίσταται απόκλιση μεταξύ της εν λόγω αξιολογήσεως και της δικής της αναλύσεως. Τουτέστιν, αν η Επιτροπή είχε την εξουσία να επιβάλει τη δική της ανάλυση, το άρθρο 9, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, που κατανέμουν στα κράτη μέλη την αρμοδιότητα όσον αφορά την κατάρτιση εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής και την συνακόλουθη λήψη αποφάσεως ως προς τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων θα καθίσταντο άνευ περιεχομένου.
- 91 Τρίτον, είναι απορριπτέο το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, δυνάμει του οποίου της παρέχεται η εξουσία να ελέγχει και να απορρίπτει τα εθνικά σχέδια κατανομής, θα καθίσταντο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, εάν η Επιτροπή δεν είχε τη δυνατότητα να εκδίδει αποφάσεις περί καθορισμού ανωτάτου ορίου για τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που δικαιούται να κατανείμει κάθε κράτος μέλος.
- 92 Συγκεκριμένα, εκ των ανωτέρω, και ιδίως από τις σκέψεις 62 και 63, προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί να ελέγχει λυσιτελώς ένα εθνικό σχέδιο κατανομής και, κατ' ανάγκη, να το απορρίπτει χωρίς να χρειάζεται να καθορίζει τέτοιο ανώτατο όριο. Επιπλέον, δεν ευσταθεί το επιχείρημα ότι οι διατάξεις της οδηγίας ενδέχεται να οδηγήσουν σε αδιέξοδο, σε περίπτωση που κράτος μέλος και η Επιτροπή δεν καταλήξουν σε συμφωνία όσον αφορά τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που μπορούν να κατανεμηθούν βάσει των διαδοχικών τροποποιήσεων του εθνικού σχεδίου που υποβάλει το κράτος μέλος. Αφενός δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να επιλύσει, στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, το ενδεχόμενο αυτό πρόβλημα, δεδομένου ότι δεν ζητείται κάτι τέτοιο. Αφετέρου, εάν το πρόβλημα αυτό έπρεπε να επιλυθεί, προκειμένου να αποφευχθεί μία κατάσταση μόνιμου αδιεξόδου, θα ήταν αδιανόητο να επιλυθεί κατά τρόπο που να υπερισχύει η άποψη της Επιτροπής αυτής του κράτους μέλους, καθότι, όπως προκύπτει από την ανωτέρω αιτιολογική σκέψη 54, η Επιτροπή διαθέτει εξουσία ελέγχου και απορρίψεως ενώ το κράτος μέλος είναι αρμόδιο τόσο για την υποβολή ενός εθνικού σχεδίου, όσο και για την τελική απόφαση περί της κατανομής δικαιωμάτων.
- 93 Τέλος, το άρθρο 1, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχει επίσης τη διαπίστωση ότι ο συνυπολογισμός συμπληρωματικών εκπομπών μίας συγκεκριμένης εγκαταστάσεως, ύψους 0,313883 εκατομμυρίου τόνων ισοδύναμου CO₂ ετησίως, είναι εξίσου μη συμβατός με τα κριτήρια 1 έως 3 του παρατήματος III. Βάσει των ως άνω σκέψεων, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει επίσης να ακυρωθεί όσον αφορά την

εν λόγω διαπίστωση, διότι η Επιτροπή δεν περιορίστηκε στην επεξήγηση των λόγων που την οδήγησαν να συναγάγει τον μη συμβατό αυτόν χαρακτήρα, αλλά διέταξε, συγκεκριμένα στο άρθρο 2, παράγραφος 1, και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, την αφαίρεση του εν λόγω ποσού από τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων.

- 94 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει, ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να ακυρωθούν. Ως εκ τούτου, παρέλκει η εξέταση του δεύτερου, του τρίτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Δημοκρατία της Εσθονίας, δεδομένου ότι στρέφονται κατά των ίδιων ως άνω διατάξεων.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 95 Η Δημοκρατία της Εσθονίας ισχυρίζεται ότι, βάσει της αρχής της χρηστής διοικήσεως, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους με επιμέλεια και αμεροληψία. Κατά την προσφεύγουσα, η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται όχι μόνον στις σχέσεις των κοινοτικών οργάνων με τους ιδιώτες, αλλά επίσης στις σχέσεις τους με τα κράτη μέλη. Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις πληροφορίες που της παρασχέθηκαν και δεν επέδειξε, επομένως, τη δέουσα προσοχή κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 96 Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Εσθονίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι, στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι το εθνικό της σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων δεν ήταν συμβατό με το κριτήριο 3 του παραρτήματος ΙΙΙ, διότι δεν περιελάμβανε στη συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων «ένα απόθεμα» δικαιωμάτων εκπομπής, το οποίο η προσφεύγουσα είχε συστήσει δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780/ΕΚ της Επιτροπής, της 13 Νοεμβρίου 2006, για την αποφυγή της διπλής καταγραφής των μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος εμπορίας

εκπομπών για δραστηριότητες έργων με βάση το πρωτόκολλο του Κυότο σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ L 316, σ. 12). Η εν λόγω διαπίστωση της Επιτροπής είναι εσφαλμένη διότι, όπως προκύπτει από προσεκτική εξέταση του σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων και, κυρίως, των παραρτημάτων του 1 και 3, η Δημοκρατία της Εσθονίας συμπεριέλαβε πράγματι στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων απόθεμα δικαιωμάτων, το οποίο είχε καθορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2006/780.

⁹⁷ Η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα στοιχεία που περιέλαβε η Δημοκρατία της Εσθονίας στο εθνικό της σχέδιο κατανομής και, κυρίως, στα παραρτήματα 1 και 3 αυτού, σε σχέση με τον συνυπολογισμό «ενός αποθέματος» στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής, στερούνταν επαρκούς σαφήνειας, ήταν δε και αντικρουόμενες. Επιπλέον, οι υπηρεσίες της Επιτροπής συνυπολόγισαν όλες τις ποσότητες εκπομπών των εγκαταστάσεων που προβλέπονταν για τη δεύτερη φάση εμπορίας και αναφέρονταν στο παράρτημα 1 του εσθονικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων. Με τον υπολογισμό δεν απεδείχθη ότι «το απόθεμα» είχε ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, της αποφάσεως 2006/780.

⁹⁸ Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή παραπέμπει στα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε ως απάντηση στον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που επικαλέσθηκε η Δημοκρατία της Εσθονίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

⁹⁹ Πρέπει να παρατηρηθεί ότι μεταξύ των εγγυήσεων που κατοχυρώνει η κοινοτική έννομη τάξη στις διοικητικές διαδικασίες περιλαμβάνεται ιδίως η αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία συνεπάγεται την υποχρέωση του αρμοδίου κοινοτικού οργάνου να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1992, T-44/90, *La Cinq* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1, σκέψη 86 της 29ης Ιουνίου 1993, T-7/92, *Asia Motor France* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-669, σκέψη 34, και της 20ής Μαρτίου 2002, T-31/99, *ABB Asea Brown Boveri* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1881, σκέψη 99).

- 100 Σημειωτέον, ακολούθως, ότι, στο μέτρο που η Δημοκρατία της Εσθονίας επικαλείται, κατ' ουσία, στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, τα ίδια ελαττώματα που προέβαλε στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αμφισβητεί τον καθορισμό από την Επιτροπή του ανώτατου ορίου, σε σχέση με τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεδομένου ότι οι τρεις αυτές διατάξεις ακυρώθηκαν βάσει του πρώτου λόγου ακυρώσεως, παρέλκει απόφαση του Πρωτοδικείου επί του εν λόγω τμήματος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.
- 101 Αντιθέτως, εφόσον η Δημοκρατία της Εσθονίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι έκρινε, στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το εθνικό της σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων δεν ήταν συμβατό με το κριτήριο 3 του παρατήματος ΙΙΙ, λόγω του μη συνυπολογισμού στη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων ενός «αποθέματος» δικαιωμάτων, που συστάθηκε από την ίδια την προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780, το εν λόγω τμήμα του λόγου ακυρώσεως θα εξετασθεί στις ακόλουθες σκέψεις. Δεδομένου ότι το άρθρο 3 της αποφάσεως 2006/780 προβλέπει πράγματι, στις παραγράφους 1 και 2 αντιστοίχως, τη δημιουργία δύο χωριστών αποθεμάτων, τα δύο τμήματα του αποθέματος, τα οποία αναφέρει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, θα αντιμετωπισθούν, στη συνέχεια της παρούσας αποφάσεως, ως δύο αποθέματα.
- 102 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διαφοροποίησε τη θέση της επί του εν λόγω τμήματος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως. Στα υπομνήματά της υποστηρίζει όχι μόνον ότι το εθνικό σχέδιο κατανομής ήταν ασαφές, όσον αφορά τα αποθέματα που προβλέπονταν στο άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780, αλλά ότι επίσης, όπως προέκυπτε από τους δικούς της υπολογισμούς βάσει των παραρτημάτων του σχεδίου αυτού, τα εν λόγω αποθέματα δεν είχαν συμπεριληφθεί στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που είχε προβλεφθεί στο σχέδιο αυτό. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αντιθέτως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, κατά τον χρόνο συντάξεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν ήταν σαφές, από την ανάγνωση του εθνικού σχεδίου κατανομής της Δημοκρατίας της Εσθονίας, και κυρίως των παραρτημάτων της, κατά πόσο τα ως άνω αποθέματα είχαν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων.
- 103 Διαπιστώνεται ότι τα αριθμητικά στοιχεία που περιέλαβε η Δημοκρατία της Εσθονίας στα παραρτήματα του εθνικού της σχεδίου κατανομής φαίνονται συνεκτικά και κατανοητά, όπως επίσης ότι τα αποθέματα δικαιωμάτων, τα οποία συνέστησε η Δημοκρατία της Εσθονίας δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780 συμπεριλήφθηκαν στη συνολική ποσότητα των κατανεμητέων δικαιωμάτων,

που προβλέφθηκε βάσει του εθνικού σχεδίου κατανομής, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, από τον συνδυασμό του παραρτήματος 1 του εθνικού σχεδίου κατανομής και του πίνακα, που περιέχεται στην πρώτη σελίδα του παραρτήματος 3 του σχεδίου, προκύπτει ότι το ποσό των 948 531 τόνων ισοδύναμου CO₂ αντιστοιχεί στο σύνολο των δικαιωμάτων που περιέχονται στο απόθεμα, το οποίο αφορά τις εγκαταστάσεις, που προβαίνουν σε δραστηριότητες έργων, για τις οποίες είχε συνταχθεί εγκριτική επιστολή, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2006/780. Από τα δύο αυτά παραρτήματα προκύπτει επίσης ότι η ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής ύψους 795 026 τόνων ισοδύναμου CO₂ θα έπρεπε να αντισταθμισθεί με ανάκληση δικαιωμάτων από ορισμένες συγκεκριμένες εγκαταστάσεις των οποίων οι εκπομπές θα μειώνονταν άμεσα χάρη στα ως άνω έργα. Από έναν απλό μαθηματικό υπολογισμό, βάσει των δεδομένων που περιέχονται στα εν λόγω παραρτήματα, προκύπτει ότι το συνολικό ύψος του αποθέματος ανέρχεται σε 153 505 τόνους ισοδύναμου CO₂. Από τα παραρτήματα αυτά προκύπτει εξάλλου ότι οι εν λόγω ποσότητες δικαιωμάτων θα έπρεπε να αντισταθμισθούν με συγκεκριμένο τρόπο, μέσω της ανάκλησης δικαιωμάτων από εγκαταστάσεις που δεν έχουν μεν ακόμα προσδιορισθεί, ανήκουν εντούτοις στον τομέα της τηλεθέρμανσης, των οποίων οι εκπομπές θα μειώνονταν άμεσα χάρη στα ως άνω έργα.

104 Ομοίως, από τον συνδυασμό του παραρτήματος 1 του εθνικού σχεδίου κατανομής και του πίνακα που περιέχεται στη δεύτερη σελίδα του παραρτήματος 3 του σχεδίου προκύπτει ότι το ποσό ύψους 9 194 742 τόνων ισοδύναμου CO₂ αντιστοιχεί στο σύνολο των δικαιωμάτων που περιέχονται στο απόθεμα που αφορά τις εγκαταστάσεις που προβαίνουν σε δραστηριότητες έργων για τις οποίες δεν είχε ακόμα συνταχθεί εγκριτική επιστολή, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2006/780. Από τις διευκρινίσεις που παρέχονται στην ίδια σελίδα του παραρτήματος 3 του εθνικού σχεδίου κατανομής προκύπτει ότι οι ποσότητες δικαιωμάτων που περιέχονται στο απόθεμα αυτό θα έπρεπε επίσης να αντισταθμισθούν μέσω μειώσεων εκπομπών σε ορισμένες, μη προσδιορισθείσες ακόμα, εγκαταστάσεις.

105 Σημειωτέον ότι οι ποσότητες δικαιωμάτων που περιλαμβάνονται στα δύο ως άνω αποθέματα αντισταθμίζονται επομένως μέσω μειώσεων εκπομπών σε ορισμένες εγκαταστάσεις, των οποίων οι πραγματικές εκπομπές λαμβάνονται εντούτοις υπόψη στο παράρτημα 1 του εθνικού σχεδίου κατανομής, κατά τον υπολογισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων. Η επιρροή, επομένως, της κατανομής στα αποθέματα των ποσοτώσεων αυτών είναι εντελώς ουδέτερη σε ό,τι αφορά τη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων. Ως εκ τούτου, εάν οι περιεχόμενες στα αποθέματα αυτά ποσότητες δικαιωμάτων δεν αφαιρεθούν από τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι περιλαμβάνονται κατ' ανάγκη σε αυτήν.

- 106 Συναφώς, το άθροισμα των αξιών που αναφέρονται στο παράρτημα 1 του εθνικού σχεδίου κατανομής, που αντιστοιχούν στις εκπομπές κάθε απαριθμούμενης εγκαταστάσεως, ανέρχεται σε 112 820 158 τόνους ισοδύναμου CO₂. Όμως, το σύνολο αυτό αντιστοιχεί επακριβώς σε αυτό των 112 666 653 τόνων ισοδύναμου CO₂, το οποίο ελήφθη υπόψη κατά τον τελικό υπολογισμό που αναγράφεται στην τελευταία σελίδα του παραρτήματος αυτού και το οποίο αντιστοιχεί στο σύνολο των δικαιωμάτων που προβλέφθηκαν για τις εγκαταστάσεις, που θα είναι ήδη εν λειτουργία κατά την περίοδο 2008 έως 2012, εκτός εάν αφαιρεθεί ποσότητα δικαιωμάτων ύψους 153 505 τόνων ισοδύναμου CO₂. Όμως, το τελευταίο αυτό ποσό αντιστοιχεί επακριβώς στο τμήμα του αποθέματος που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2006/780, το οποίο έπρεπε να αντισταθμισθεί έμμεσα σε μη προσδιορισθείσες εγκαταστάσεις.
- 107 Από τα παρατήματα του εθνικού σχεδίου κατανομής δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους η Δημοκρατία της Εσθονίας έκρινε ότι έπρεπε να αφαιρέσει το ποσό αυτό από τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων. Στο μέτρο αυτό, το εν λόγω τμήμα του υπό κρίση αποθέματος δεν έχει προφανώς συμπεριληφθεί στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που υπολόγισε η Δημοκρατία της Εσθονίας. Τουλάχιστον ως προς τούτο το εθνικό σχέδιο κατανομής φαίνεται διφορούμενο.
- 108 Αντιθέτως, δεδομένου ότι το έτερο τμήμα του αποθέματος, που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2006/780, ήτοι ποσότητα δικαιωμάτων ύψους 795 026 τόνων ισοδύναμου CO₂, όπως επίσης και το σύνολο του αποθέματος που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής, δεν αφαιρέθηκαν από τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας ότι ορθώς συμπεριλήφθηκαν σε αυτήν.
- 109 Δεν απόκειται στον κοινοτικό δικαστή να καθορίσει, επακριβώς και οριστικώς, κατά την εξέταση του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από υποτιθέμενη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, σε ποιο βαθμό τα κρίσιμα αποθέματα συμπεριλήφθηκαν πράγματι στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, ο κοινοτικός δικαστής οφείλει να εξακριβώσει κατά πόσο η Επιτροπή εξέτασε, επιμελώς και αμερόληπτα, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της προκειμένης υποθέσεως.

- 110 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, επομένως, ότι τα στοιχεία της δικογραφίας δεν συνάδουν, προφανώς, με το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το οποίο τα δικαιώματα που περιέχονται στα υπό κρίση αποθέματα δεν συμπεριλήφθηκαν στη συνολική ποσότητα κατανεμητέων δικαιωμάτων. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε ούτε στην προσβαλλόμενη απόφαση ούτε ενώπιον του Πρωτοδικείου, βάση ποίων στοιχείων κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό, και περιορίστηκε να δηλώσει, στα μεν υπομνήματά της, ότι οι δικοί της υπολογισμοί έδειχναν ότι δεν επρόκειτο περί τέτοιας περιπτώσεως, στη δε επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν ήταν σαφές κατά πόσο τα υπό κρίση αποθέματα είχαν ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων. Όμως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή, καίτοι αρχικώς ζήτησε να της εγκριθεί να προσκομίσει ενώπιον του Πρωτοδικείου έγγραφο, στο οποίο διευκρίνισε ότι εκτίθεντο οι δικοί της υπολογισμοί, επανήλθε εντούτοις αργότερα επί του αιτήματος αυτού, δηλώνοντας ότι το εν λόγω στοιχείο δεν ήταν πλέον κρίσιμο.
- 111 Ελλείψει σαφών διευκρινίσεων όσον αφορά τα κενά που παρουσιάζει το εσθονικό εθνικό σχέδιο κατανομής ή τα σφάλματα που φέρεται ότι διέπραξε η Δημοκρατία της Εσθονίας σε αυτό, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι περιεχόμενοι στο εσθονικό εθνικό σχέδιο κατανομής υπολογισμοί βαρύνονται με σφάλμα.
- 112 Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε προσηκόντως το εθνικό σχέδιο κατανομής, που υπέβαλε η Δημοκρατία της Εσθονίας, και κυρίως τα παραρτήματα 1 και 3 αυτού, στο πλαίσιο της εκ μέρους της αξιολογήσεως του ζητήματος κατά πόσο τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2006/780, αποθέματα συμπεριλαμβάνονταν στη συνολική προταθείσα ποσότητα δικαιωμάτων. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και, ως εκ τούτου, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος.
- 113 Συνεπώς, το άρθρο 1, παράγραφος 2, και το άρθρο 2, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να ακυρωθούν.

Συμπέρασμα

- ¹¹⁴ Όπως προκύπτει από τις ως άνω σκέψεις 31 έως 34, η ακύρωση, αφενός του άρθρου 1, παράγραφος 1, του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ., ανωτέρω, σκέψη 94), αφετέρου του άρθρου 1, παράγραφος 2, και του άρθρου 2, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως (βλ., ανωτέρω, σκέψη 113), συνεπάγεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της. Συγκεκριμένα, οι διατάξεις αυτές δεν είναι δυνατό να απομονωθούν από την υπόλοιπη προσβαλλόμενη απόφαση, καθότι η ακύρωσή τους μεταβάλλει την ίδια της την ουσία.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹¹⁵ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα της Δημοκρατίας της Εσθονίας.
- ¹¹⁶ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν, επομένως, τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποίησε η Εσθονία για την περίοδο 2008 έως 2012, σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου.**
- 2) **Η Επιτροπή φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Δημοκρατία της Εσθονίας.**
- 3) **Η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Forwood

Šváby

Moavero Milanese

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Σεπτεμβρίου 2009.

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Το νομικό πλαίσιο	II - 3470
Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία	II - 3474
Αιτήματα των διαδίκων	II - 3480
Επί του παραδεκτού	II - 3482
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3482
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3483
Επί της ουσίας	II - 3485
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά υπέρβαση εξουσίας λόγω παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας	II - 3486
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3486
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3490
— Ως προς την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής	II - 3490
— Επί της ασκήσεως, στην υπό κρίση περίπτωση, των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής	II - 3492
— Επί της επιλογής των αριθμητικών στοιχείων σχετικά με τις εκπομπές που πρέπει να αποτελέσουν αφετηρία των προβλέψεων για την περίοδο 2008 έως 2012	II - 3497
— Επί της επιλογής των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν για τις προβλέψεις της εξέλιξης των εκπομπών μεταξύ της περιόδου αναφοράς και της περιόδου 2008 έως 2012	II - 3500
— Επί των υπολοίπων λόγων που προβάλλει η Επιτροπή προς δικαιολόγηση της εκ μέρους της απόρριψης του εθνικού σχεδίου κατανομής	II - 3503
	II - 3513

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως	II - 3505
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3505
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3506
Συμπέρασμα	II - 3511
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 3511